UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

5 päivänä heinäkuuta 2012*

EMOTR — Tukiosasto — Yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Hedelmät ja vihannekset — Maaseudun kehittäminen — Maksumääräaikojen noudattamatta jättäminen — Unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano — Oikeusvoima — 24 kuukauden aika — Suhteellisuusperiaate

Asiassa T-86/08,

Helleenien tasavalta, asiamiehinään aluksi V. Kontolaimos, S. Charitaki ja M. Tassopoulou, sitten Tassopoulou ja I. Chalkias ja K. Tsagkaropoulos,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehenään H. Tserepa-Lacombe, avustajanaan asianajaja P. Katsimani,

vastaajana,

jossa unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 20.12.2007 tehty komission päätös 2008/68/EY (EUVL L 18, s. 12) tiettyjä Helleenien tasavallan menoja koskevilta osin,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Truchot sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro ja H. Kanninen (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies S. Spyropoulos,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 22.6.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

tuomion

Asian tausta

1 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 20.12.2007 tekemällään päätöksellä 2008/68/EY (EUVL L 18, s. 12; jäljempänä riidanalainen päätös) Euroopan yhteisöjen komissio eväsi yhteisörahoituksen tiettyjen menojen osalta, kuten muun muassa Helleenien tasavallan tiettyjen menojen osalta hedelmä- ja vihannesalalla, maaseudun kehittämistä koskevien liitännäistoimenpiteiden alalla ja tilintarkastuksen alalla.

2 Kanne koskee seuraavia rahoituskorjauksia:

— kahden prosentin, eli 345 259,93 euron, kiinteämääräinen korjaus sitrushedelmien jalostukseen varainhoitovuosina 1998 ja 1999 myönnettyjen tukien osalta sen vuoksi, että oli havaittu ”puutteita valvonnassa – tarkastusten laadun heikkeneminen sekillä suoritettujen maksujen vuoksi”;

— viiden prosentin, eli 1 331 047 euron, kiinteämääräinen korjaus maaseudun kehittämistä koskeviin liitännäistoimenpiteisiin varainhoitovuosien 2003 ja 2004 osalta ”epätyydyttävien ristiintarkastusten” vuoksi;

— yksittäinen 5 279 881,28 euron korjaus viivästyneiden maksujen vuoksi varainhoitovuoden 2004 osalta.

1. *Rahoituskorjaus, jota sovelletaan menoihin alalla hedelmät ja vihannekset – sitrushedelmien jalostus varainhoitovuosien 1998 ja 1999 osalta*

3 Komission yksiköt toteuttivat 23.–26.2.1999 ja 22.–24.3.1999 Kreikassa tarkastuksen, joka koski Helleenien tasavallan menoja, jotka liittyivät alaan ”hedelmät ja vihannekset – sitrushedelmien jalostus” varainhoitovuosien 1998 ja 1999 osalta.

4 Komissio antoi 16.8.1999 lähettämällään kirjeellä tarkastusten tulokset tiedoksi Helleenien tasavallalle. Helleenien tasavalta vastasi kirjeeseen 1.10.1999.

5 Komissio kutsui 27.1.2000 Helleenien tasavallan kahdenvälisiin keskusteluihin, jotka käytiin 12.4.2000. Näiden keskustelujen pöytäkirja toimitettiin Helleenien tasavallalle komission 16.6.2000 päivätyllä kirjeellä. Helleenien tasavalta esitti huomautuksensa pöytäkirjasta 21.7.2000 päivätyllä kirjeellään.

6 Helleenien tasavalta saattoi 6.12.2001 asian käsiteltäväksi sovitteluelimessä, joka antoi lausuntonsa 25.4.2002.

7 Komissio antoi lopullisen kantansa Helleenien tasavallalle tiedoksi 24.6.2002 päivätyllä kirjeellä.

8 Komissio teki 5.11.2002 päätöksen 2002/881/EY (EYVL L 306, s. 26), jolla se jätti jäsenvaltioiden tietyt menot EMOTR:n tukiosastosta maksettavan yhteisörahoituksen ulkopuolelle.

9 Helleenien tasavalta vaati yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamon 3.1.2002 toimittamallaan kanteella kyseistä tuomioistuinta kumoamaan päätöksen 2002/881 siltä osin kuin se koski varainhoitovuosien 1997–2001 osalta tehtyä 2 438 896,91 euron suuruista rahoituskorjausta hedelmä- ja vihannesalalla, varainhoitovuosien 1999–2001 osalta nautaeläinpalkkioihin tehtyä 11 352 868 euron suuruista rahoituskorjausta ja varainhoitovuosien 1998–1999 osalta lampaista ja vuohista maksettavia eläinpalkkioita koskevaa 22 969 271 euron suuruista rahoituskorjausta.

10 Yhteisöjen tuomioistuin kumosi asiassa C-5/03, Kreikka vastaan komissio, 7.7.2005 antamallaan tuomiolla (Kok., s. I-5925) päätöksen 2002/881 siltä osin kuin sillä jätettiin yhteisörahoituksen ulkopuolelle 2 438 896,91 euron määrä, joka vastasi kahden prosentin kiinteämääräistä rahoituskorjausta, jota sovellettiin menoihin hedelmä- ja vihannesalalla.

11 Komissio kutsui Helleenien tasavallan 10.4.2006 uusiin kahdenvälisiin keskusteluihin, jotka käytiin 11.5.2006. Näiden keskustelujen pöytäkirja toimitettiin Helleenien tasavallalle komission 2.6.2006 päivätyllä kirjeellä. Helleenien tasavalta esitti huomautuksensa pöytäkirjasta 13.7.2006.

12 Komissio ehdotti Helleenien tasavallalle 2.2.2007 päivätyssä kirjeessä soveltavansa kyseiseen jäsenvaltioon rahoituskorjausta, joka perustui yksinomaan siihen seikkaan, ettei lisätarkastuksia ollut voitu toteuttaa.

13 Sovitteluelimen 17.7.2007 antaman lausunnon seurauksena komissio ilmoitti Helleenien tasavallalle 14.8.2007 päivätyllä kirjeellään lopullisen kantansa, joka esitettiin myös Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tehtyjen tarkastusten tuloksista yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.4.1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 (EYVL L 94, s. 13) 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, s. 103) 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti 3.9.2007 laaditun komission yhteenvetokertomuksen (jäljempänä yhteenvetokertomus) 4.3.5. kohdassa.

2. *Rahoituskorjaus, jota sovelletaan menoihin maaseudun kehittämistä koskevien liitännäistoimenpiteiden alalla varainhoitovuosien 2003 ja 2004 osalta*

14 Komission yksiköt suorittivat 28.2.–4.3.2005 Kreikassa tarkastuksia, jotka koskivat maaseudun kehittämistä koskevia liitännäistoimenpiteitä ”maatalouden ympäristöohjelman” ja ”maatalousmaan metsittämisen” osalta.

15 Komissio ilmoitti Helleenien tasavallalle tarkastustensa tulokset 4.7.2005 päivätyllä kirjeellään. Helleenien tasavalta vastasi kirjeeseen 5.9.2003 päivätyllä kirjeellä.

16 Komissio kutsui 19.1.2006 päivätyllä kirjeellään Helleenien tasavallan kahdenvälisiin keskusteluihin, jotka käytiin 21.2.2006. Näiden keskustelujen pöytäkirja toimitettiin Helleenien tasavallalle 28.3.2006. Helleenien tasavalta esitti huomautuksensa pöytäkirjasta 28.4.2006 päivätyllä kirjeellä.

17 Komissio antoi 3.10.2006 päivätyllä kirjeellä Helleenien tasavallalle virallisesti tiedoksi ehdottamansa korjauksen määrän, joka oli 1 331 047 euroa varainhoitovuosien 2003 ja 2004 osalta.

18 Helleenien tasavalta saattoi 13.11.2006 asian sovitteluelimen käsiteltäväksi. Sovitteluelin antoi lausuntonsa 19.3.2007.

19 Komissio antoi Helleenien tasavallalle 31.7.2007 päivätyllä kirjeellään tiedoksi lopullisen kantansa, jonka se esitti myös yhteenvetokertomuksen 16.3.5 kohdassa.

3. *Rahoituskorjaus, jota sovelletaan tilintarkastuksen alalla varainhoitovuoden 2004 osalta*

20 Komissio totesi 25.5.2005 päivätyssä kirjeessään, ettei Helleenien tasavalta ollut noudattanut säädettyjä maksumääräaikoja ajanjaksolla 16.10.2003–31.7.2004 sekä vuoden 2004 elo-, syys- ja lokakuun aikana. Helleenien tasavalta vastasi kirjeeseen 4.7.2005 päivätyllä kirjeellä.

21 Komissio kutsui Helleenien tasavallan 2.12.2005 kahdenvälisiin keskusteluihin, jotka käytiin 12.1.2006 ja joiden pöytäkirja annettiin Helleenien tasavallalle tiedoksi komission 15.3.2006 päivätyllä kirjeellä. Helleenien tasavalta vastasi kirjeeseen 2.5.2006 päivätyllä kirjeellä.

22 Helleenien tasavalta saattoi 17.1.2007 asian sovitteluelimen käsiteltäväksi, ja sovitteluelin antoi lausuntonsa 21.5.2007.

23 Komissio antoi Helleenien tasavallalle 20.8.2007 lähettämällään kirjeellä tiedoksi lopullisen kantansa, jonka se esitti myös yhteenvetokertomuksen 17.1.5 kohdassa.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

24 Helleenien tasavalta nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.2.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä.

25 Unionin yleinen tuomioistuin (kahdeksas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja pyysi työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimenpiteinä asianosaisia vastaamaan tiettyihin kirjallisiin kysymyksiin ja esittämään tiettyjä asiakirjoja. Asianosaiset täyttivät nämä pyynnöt.

26 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 22.6.2011 pidetyssä istunnossa.

27 Helleenien tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä määrätään Helleenien tasavallalle rahoituskorjauksia tai muuttaa kyseistä päätöstä tältä osin

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

1. *Rahoituskorjaus, jota sovelletaan menoihin alalla hedelmät ja vihannekset – sitrushedelmien jalostus*

29 Helleenien tasavalta vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka koskevat rahoituskorjausta, jota sovelletaan menoihin alalla hedelmät ja vihannekset – sitrushedelmien jalostus. Ensimmäinen kanneperuste perustuu EY 233 artiklan rikkomiseen, oikeusvoiman loukkaamiseen sekä tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevien yhteisön asetusten ja suuntaviivojen rikkomiseen. Toinen kanneperuste perustuu tosiseikkojen virheelliseen arviointiin, riittämättömiin perusteluihin, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen.

Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu EY 233 artiklan rikkomiseen, oikeusvoiman loukkaamiseen sekä tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevien yhteisön asetusten ja suuntaviivojen rikkomiseen

30 Kantaja vetoaa ensimmäisessä kanneperusteessaan kolmeen eri perusteeseen. Kantajan mukaan yhteisöjen tuomioistuin ensinnäkin ratkaisi asian lopullisesti edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 antamallaan tuomiolla eikä komissio siten voinut määrätä uutta rahoituskorjausta. Toiseksi komissio teki virheen, kun se katsoi, että asetuksen N:o 729/70 5 artiklassa säädetty 24 kuukauden aika on laskettava 16.8.1999 päivätystä kirjeestä, joka ei sisältänyt arviota menoista, millä rikottiin neuvoston asetuksen N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7.7.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1663/95 (EYVL L 158, s. 6) 8 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa. Kolmanneksi kantaja väittää, ettei komissio voinut soveltaa kahden prosentin kiinteämääräistä korjausta tapauksessa, jossa lisätarkastusten täytäntöönpano on ollut puutteellista.

Ensimmäinen väite, jonka mukaan edellä 10 kohdassa mainitusta 7.7.2005 annetusta tuomiosta seuraa, ettei komissio voinut määrätä uutta rahoituskorjausta

31 Helleenien tasavalta muistuttaa, että edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 annetulla tuomiolla yhteisöjen tuomioistuin kumosi päätöksen 2002/881 sillä perusteella, että komission toteamista neljästä laiminlyönnistä kaksi – nimittäin tiettyjen sitrushedelmien toimitusten riittämätön valvonta ja toimitettujen tuotteiden määrää koskevien asiakirjojen (punnitustodistukset) säilyttämättä jättäminen – eivät olleet perusteltuja. Helleenien tasavallan mukaan yhteisöjen tuomioistuin ratkaisi näin ollen lopullisesti Helleenien tasavallan ja komission välisen erimielisyyden. Se katsoo näet, että jos yhteisöjen tuomioistuin olisi arvioinut, että muut kaksi komission toteamaa laiminlyöntiä – nimittäin tukien maksaminen sekillä ja se, että tukia ei ollut maksettu tietyille tuottajille määräajassa – riittävät perusteeksi komission päätökselle määrätä korjauksia, se ei olisi kumonnut päätöstä 2002/881. Helleenien tasavallan mukaan tästä seuraa, ettei komissio edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 annetun tuomion johdosta voinut aloittaa uudelleen tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa menettelyä uuden rahoituskorjauksen soveltamiseksi.

32 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun yhteisöjen tuomioistuimet kumoavat toimielimen toimen, sillä on EY 233 artiklan mukaan velvollisuus toteuttaa tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tältä osin oikeuskäytännössä on täsmennetty, että asianomaisen toimielimen on tuomion noudattamiseksi ja pannakseen sen kaikilta osin täytäntöön paitsi noudatettava tuomion tuomiolauselmaa myös otettava huomioon siihen johtaneet perustelut, jotka ovat sen tarpeellinen tuki, sillä perustelut ovat välttämättömiä tuomiolauselman täsmällisen sisällön määrittämiseksi. Juuri perusteluissa yksilöidään nimenomainen toimen kohta, jota pidetään lainvastaisena, ja juuri niistä käyvät tarkasti ilmi ne tuomiolauselmassa todetun lainvastaisuuden syyt, jotka toimielimen on otettava huomioon, kun se korvaa kumotun toimen toisella toimella (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, Asteris ym. v. komissio, tuomio 26.4.1988, Kok., s. 2181, 27 kohta; asia T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso v. parlamentti, määräys 24.4.2007, 28 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia T-301/01, Alitalia v. komissio, tuomio 9.7.2008, Kok., s. II-1753, 97 ja 98 kohta).

33 On myös todettava, että oikeuskäytännössä on useaan otteeseen muistutettu oikeusvoiman periaatteen tärkeydestä sekä unionin oikeusjärjestyksessä että kansallisissa oikeusjärjestyksissä (asia C-224/01, Köbler, tuomio 30.9.2003, Kok., s. I-10239, 38 kohta; asia C-234/04, Kapferer, tuomio 16.3.2006, Kok., s. I-2585, 20 kohta ja asia C-352/09 P, ThyssenKrupp Nirosta v. komissio, tuomio 29.3.2011, Kok., s. I-2359, 123 kohta) ja että oikeusvoima ulottuu ainoastaan niihin tosiasia- ja oikeuskysymyksiin, jotka kyseisellä tuomioistuimen päätöksellä on tosiasiallisesti tai väistämättä ratkaistu (em. asia ThyssenKrupp Nirosta v. komissio, 123 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio sovelsi päätöksessä 2002/881 kahden prosentin kiinteämääräistä korjausta Helleenien tasavallan menoihin hedelmä- ja vihannesalalla, mitä se perusteli neljällä laiminlyönnillä, eli tukien maksamisella sekillä, sillä, ettei tukia ollut maksettu tietyille tuottajille määräajoissa, tiettyjen sitrushedelmien toimitusten riittämättömällä valvonnalla ja punnitustodistusten säilyttämättä jättämisellä.

35 Edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 annetun tuomion 34–43 kohdassa todetaan, että komission asianomaisessa päätöksessä toteamasta neljästä laiminlyönnistä perusteltuja ovat kaksi laiminlyöntiä, nimittäin tukien maksaminen sekillä ja se, ettei tukia ollut maksettu tietyille tuottajille määräajoissa. Tuomion 36 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin totesi näet, että ”kyseessä olevia menoja ei ole suoritettu yhteisön sääntöjen mukaisesti” ja että ”näin ollen komissio on perustellusti jättänyt nämä menot yhteisörahoituksen ulkopuolelle”.

36 Päätös 2002/881 kumottiin siltä osin kuin sillä jätettiin yhteisörahoituksen ulkopuolelle kaksi prosenttia hedelmä- ja vihannesalalla toteutetuista menoista (edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 annetun tuomion 54 ja 55 kohta) sillä perusteella, että kaksi neljästä laiminlyönnistä, joihin komissio vetosi, eivät olleet perusteltuja (edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 annetun tuomion 44–53 kohta) ja että kyseinen kahden prosentin kiinteämääräinen korjaus perustui näin ollen ”riittämättömiin perusteluihin”.

37 Toisin kuin Helleenien tasavalta väittää ja kuten edellä 35 kohdassa todetusta käy ilmi, yhteisöjen tuomioistuin ei edellä 10 kohdassa mainitussa 7.7.2005 antamassaan tuomiossa todennut, etteivät mainitut kaksi laiminlyöntiä, jotka sen mukaan olivat perusteltuja, voineet johtaa rahoituskorjauksen soveltamiseen.

38 Tältä osin on katsottava, että koska komission päätös 2002/881 perustui neljään todettuun laiminlyöntiin, joista kaksi todettiin edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 annetussa tuomiossa perusteettomiksi, yhteisöjen tuomioistuin ei voinut asettua komission tilalle ja päättää siitä, mihin toimenpiteisiin tämän pitäisi ryhtyä kahden sellaisen laiminlyönnin johdosta, jotka yhteisöjen tuomioistuin totesi perustelluksi, sovellettavan rahoituskorjauksen osalta (ks. vastaavasti asia T-196/01, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. komissio, tuomio 30.9.2003, Kok., s. II-3987, 224 ja 225 kohta).

39 Tätä päätelmää ei voida saattaa kyseenalaiseksi asiassa T-33/07, Kreikka vastaan komissio, 11.6.2009 annetulla tuomiolla (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), joka pysytettiin asiassa C-321/09 P, Kreikka vastaan komissio, 7.4.2011 annetulla tuomiolla (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), johon Helleenien tasavalta vetosi istunnossa. Edellä mainitussa asiassa Kreikka vastaan komissio 11.6.2009 annetussa tuomiossa nimittäin katsottiin ensin, että neljästä komission toteamasta laiminlyönnistä ainoastaan yksi oli perusteeton ja ettei kyse ollut ”olennaisesta seikasta” vaan ”vähämerkityksisestä seikasta”, kun taas muut laiminlyönnit olivat ”merkittäviä virheitä”, ja tämän jälkeen todettiin, ettei komission päätöstä ollut syytä kumota (em. asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 211 ja 212 kohta). Nyt käsiteltävässä asiassa sitä vastoin sen paremmin yhteenvetokertomuksessa kuin komission lopullisessa kannassakaan ei todeta, että tukien sekillä maksamista koskeva laiminlyönti olisi ollut vähämerkityksinen.

40 On lisäksi todettava, että toisin kuin Helleenien tasavalta – väitettään kuitenkaan perustelematta – esittää, unionin oikeus ei estä tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan menettelyn jatkamista siinä tapauksessa, että tällaisen menettelyn seurauksena tehty komission päätös kumotaan. Asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan viides alakohta, sellaisena kuin kyseinen artikla on muutettuna 22.5.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1287/95 (EYVL L 125, s. 1), jonka mukaan ”niiden menojen rahoituksesta, jotka on suoritettu aikaisemmin kuin 24 kuukautta ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa, ei voida kieltäytyä”, ei estä tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan menettelyn

jatkamista, koska päätöksen 2002/881 kumoamisen jälkeen komission tekemä uusi rahoituskorjaus koskee myös niitä menoja, jotka on suoritettu tarkastusten tuloksista Helleenien tasavallalle ilmoittamista edeltävän 24 kuukauden aikana

41 Helleenien tasavallan väitteestä, jonka mukaan asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyä 24 kuukauden aikaa ei voida laskea 16.8.1999 päivätystä kirjeestä, kun otetaan huomioon se, että yhteisöjen tuomioistuin kumosi tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan menettelyn kokonaisuudessaan, on todettava, että toisin kuin Helleenien tasavalta väittää, yhteisöjen tuomioistuin ei edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 antamassaan tuomiossa lausunut tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevasta menettelystä, jonka seurauksena päätös 2002/881 tehtiin.

42 On nimittäin niin, että koska unionin tuomioistuimien kumoaman toimen korvaamiseen tähtäävää menettelyä voidaan jatkaa juuri siitä vaiheesta, jossa lainvastaisuus tapahtui (asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 3.10.2000, Kok., s. I-8147, 82 kohta; edellä 32 kohdassa mainittu asia Gorostiaga Atxalandabaso v. parlamentti, määräyksen 30 kohta ja edellä 32 kohdassa mainittu asia Alitalia v. komissio, tuomion 99 kohta), kyseisen toimen kumoaminen ei vaikuta kaikkiin mainittua menettelyä edeltäviin toimenpiteisiin. Vaikka komissio nyt käsiteltävässä asiassa jatkoi menettelyä vaiheesta, jossa kantaja kutsuttiin uusiin kahdenvälisiin keskusteluihin, jotka käytiin 11.5.2006, komissio toimi näin – kuten se itse toteaa – antaakseen Helleenien tasavallalle tilaisuuden esittää huomautuksensa sen johdosta, että päätös 2002/881 kumottiin edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 annetulla tuomiolla.

43 Edellä todetusta seuraa siis, ettei komissio rikkonut EY 233 artiklaa eikä loukannut oikeusvoiman periaatetta perustellessaan riidanalaisessa päätöksessä rahoituskorjausta, jota sovellettiin hedelmä- ja vihannesalalla menoihin varainhoitovuosina 1998 ja 1999, tukien maksamisella sekillä.

44 Ensimmäinen väite on siis hylättävä.

Toinen väite, jonka mukaan asetuksen N:o 729/70 5 artiklassa säädettyä 24 kuukauden aikaa ei voida laskea 16.8.1999 päivätystä kirjeestä sen vuoksi, ettei kirjeeseen sisältynyt arviota menoista, millä rikottiin asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa

45 Helleenien tasavallan mukaan komissio ei voinut katsoa, että asetuksen N:o 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, sellaisena kuin kyseinen artikla on muutettuna asetuksella N:o 1287/95, säädetty 24 kuukauden pituinen aika lasketaan päivämäärästä 16.8.1999, koska 16.8.1999 päivättyyn kirjeeseen ei sisältynyt ”arviota menoista”, millä rikottiin asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa.

46 Komissio väitti unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamissaan kirjallisissa vastauksissa ja istunnossa, että Helleenien tasavallan oikeus tällaisen väitteen esittämiseen nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä oli vanhentunut, koska yhteisöjen tuomioistuin oli ratkaissut lopullisesti 16.8.1999 lähetetyn kirjeen sisältöä koskevan kysymyksen oikeudenkäynnissä, jonka johdosta edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa annettiin tuomio 7.7.2005.

47 Asianosaisten välillä on riidatonta se, ettei Helleenien tasavalta esittänyt tätä väitettä oikeudenkäynnissä, jonka johdosta edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa annettiin tuomio 7.7.2005. Komissio ei siis voi väittää, että yhteisöjen tuomioistuin olisi ratkaissut lopullisesti 16.8.1999 lähetetyn kirjeen sisältöä koskevan kysymyksen oikeudenkäynnissä, jonka johdosta edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa annettiin tuomio 7.7.2005.

48 Helleenien tasavalta esitti istunnossa, että se oli vedonnut oikeudenkäynnissä, jonka johdosta edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa annettiin tuomio 7.7.2005, kaikkiin hyödylliseksi katsomiinsa perusteisiin. Se väitti tältä osin lähinnä, ettei kysymys siitä, pitikö tarkastusten tuloksia koskevaan

tiedoksiantoon sisällyttää arvio menoista, noussut esille siinä vaiheessa, kun se nosti kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa. Helleenien tasavalta väitti voineensa vedota tähän väitteeseen ainoastaan sen jälkeen, kun yhteisöjen tuomioistuin antoi asiassa C-300/02, Kreikka vastaan komissio, 24.2.2005 tuomion (Kok., s. I-1341; jäljempänä 24.2.2005 annettu tuomio), jossa se totesi ensimmäistä kertaa, että asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan mukaan komission tarkastusten tuloksia koskevan tiedoksiannon on sisällettävä arvio menoista.

49 Näitä Helleenien tasavallan esittämiä perusteluja ei voida hyväksyä. Tulkinnalla, jonka unionin tuomioistuin antaa unionin oikeussäännölle, selvennetään ja tarvittaessa täsmennetään kyseisen oikeussäännön merkitystä ja ulottuvuutta niin, että unionin tuomioistuimen tulkinnasta ilmenee, miten tätä oikeussääntöä täytyy tai olisi täytynyt tulkita ja soveltaa sen voimaantulosta lähtien. Tämän vuoksi näin tulkittua sääntöä voidaan soveltaa ja sitä on sovellettava myös niihin oikeussuhteisiin, jotka ovat syntyneet tai jotka on perustettu ennen tuomioistuimen antamaa tuomiota (ks. vastaavasti ja analogisesti yhteisöjen tuomioistuimen EY 234 artiklassa sille annettua toimivaltaa käyttäen antamien tulkintojen ajallisesta ulottuvuudesta asia 61/79, Denkavit italiana, tuomio 27.3.1980, Kok., s. 1205, 16 kohta ja yhdistetyt asiat C-367/93-C-377/93, Roders ym., tuomio 11.8.1995, Kok., s. I-2229, 42 kohta). Helleenien tasavalta ei voinut näin ollen vedota siihen seikkaan, että edellä 48 kohdassa mainittu 24.2.2005 annettu tuomio annettiin sen jälkeen, kun kanne, jonka johdosta edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa annettiin tuomio 7.7.2005, oli nostettu, perustellakseen sitä, ettei se voinut esittää mainittua väitettä kyseisen kanteen yhteydessä.

50 Kun Helleenien tasavalta ei vedonnut tähän väitteeseen oikeudenkäynnissä, jonka johdosta edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa annettiin tuomio 7.7.2005, vaikka se olisi voinut tehdä niin, se eväsi näin ollen itseltään mahdollisuuden vedota siihen sen jälkeen kun määräaika kanteen nostamiselle päätöksestä 2002/881 oli päättynyt.

51 Kuten edellä 41 ja 42 kohdassa todetaan, yhteisöjen tuomioistuin ei lausunut tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevasta menettelystä, jonka seurauksena päätös 2002/881 tehtiin, joten komissio saattoi päätöksen kumoamisen jälkeen jatkaa tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa menettelyä kutsumalla Helleenien tasavallan uusiin kahdenvälisiin keskusteluihin asettamatta kyseenalaisiksi menettelyä edeltäneitä toimenpiteitä. Päätöksen 2002/881 kumoaminen ei siten vaikuttanut komission 16.8.1999 päivättyyn kirjeeseen, jolla se antoi tarkastustensa tuloksen tiedoksi.

52 Tästä seuraa, että riidanalainen päätös tehtiin osittain saman menettelyn seurauksena kuin päätös 2002/881.

53 Se, että Helleenien tasavallan sallittaisiin nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä vedota väitteeseen, joka koskee prosessitoimea, johon päätöksen 2002/881 kumoaminen ei ole vaikuttanut, vaikka mikään ei estänyt sitä vetoamasta kyseiseen väitteeseen yhteisöjen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä, jonka johdosta edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa annettiin tuomio 7.7.2005, merkitsisi sitä, että Helleenien tasavallan ei tarvitsisi noudattaa määräaikaa kanteen nostamiselle päätöksestä 2002/881.

54 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä kuitenkin seuraa, että unionin oikeuden prosessuaalisia määräaikoja koskevan säännöstön tiukka soveltaminen vastaa oikeusvarmuuden vaatimuksia sekä tarvetta välttää lainkäytössä kaikkea syrjintää ja mielivaltaista kohtelua (ks. vastaavasti asia C-73/10 P, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert v. komissio, määräys 16.11.2010, Kok., s. I-11535, 49 kohta).

55 Tästä seuraa, että toinen väite on jätettävä tutkimatta.

Kolmas väite, jonka mukaan kahden prosentin kiinteämääräistä korjausta ei voida soveltaa siinä tapauksessa, että lisätarkastuksen täytäntöönpano on ollut puutteellista

56 Helleenien tasavalta väittää, ettei rahoituskorjausta voida soveltaa siinä tapauksessa, että jäsenvaltion suorittama lisätarkastus on pelkästään ollut puutteellinen. Sen mukaan kahden prosentin kiinteämääräisen rahoituskorjauksen soveltaminen on perusteltua ainoastaan silloin, kun lisätarkastus on laiminlyöty kokonaan.

57 Vaikka oletettaisiin, että tukien maksutapaa koskevaa valvontaa on pidettävä lisätarkastuksena, on todettava, että yksinomaan se seikka, että ainoastaan tietyt – eikä kaikki – maksut on maksettu sekillä, ei riitä osoittamaan, että Helleenien tasavalta teki pelkästään puutteellisen tukien maksutapaa koskevan tarkastuksen. Komissio väittää tältä osin, että Helleenien tasavalta ”ei missään vaiheessa tutkinut”, oliko tukien maksutapa asianmukainen, mitä Helleenien tasavalta ei perustellusti kiistä, sillä se väittää pelkästään, että tarkastuksissa ainoastaan tapahtui virheitä ja että komission väite on näin ollen ”selvästi virheellinen”.

58 Näin ollen kolmas väite ja siten myös koko ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka perustuu tosiseikkojen virheelliseen arviointiin, riittämättömiin perusteluihin, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen

59 Nyt käsiteltävä kanneperuste koostuu kahdesta osasta. Ensimmäinen osa perustuu tosiseikkojen virheelliseen arviointiin ja riittämättömiin perusteluihin. Toinen osa perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen.

Tosiseikkojen virheelliseen arviointiin ja riittämättömiin perusteluihin perustuva ensimmäinen osa

60 Riidanalaisen päätöksen perusteluista, jotka kantaja riitauttaa kanneperusteen ensimmäisessä osassa, on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EMOTR:n tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehtävien päätösten valmistelujen erityisessä asiayhteydessä päätöksen perusteluja on pidettävä riittävinä, kun se jäsenvaltio, jolle päätös on osoitettu, on osallistunut kiinteästi päätöksen valmisteluun ja näin ollen tuntee ne syyt, joiden vuoksi komissio ei ole katsonut riidanalaisen summan kuuluvan EMOTR:n vastattavaksi (ks. asia C-130/99, Espanja v. komissio, tuomio 21.3.2002, Kok., s. I-3005, 126 kohta; asia C-335/03, Portugal v. komissio, tuomio 14.4.2005, Kok., s. I-2955, 84 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-373/05, Italia v. komissio, tuomio 10.7.2009, 51 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

61 Olettaen, että kantaja arvostelee komissiota siitä, ettei tämä esittänyt perusteluja kyseisen korjauksen soveltamiselle, on kuitenkin ensin todettava, että yhteenvetokertomuksen 4.3 kohdassa, johon riidanalaisessa päätöksessä nimenomaisesti viitataan, mainitaan komission yksiköissä käydyn hallinnollisen menettelyn eri vaiheet, joihin Helleenien tasavalta on osallistunut kiinteästi. Riidanalaisessa päätöksessä myös selvästi mainitaan perusteluna korjaukselle ”tarkastusten laadun heikkeneminen sekillä suoritettujen maksujen vuoksi” ja viitataan yhteenvetokertomuksen 4.3.5 kohtaan, jossa esitetään komission lopullinen kanta ja selvästi todetaan, että ”tämä rahoituskorjaus on perusteltu valvontajärjestelmän puutteilla, joiden johdosta Kreikan viranomaiset sallivat maksujen maksamisen sekillä”.

62 Kantaja ei näin ollen voi väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut olivat ”epämääräisiä ja riittämättömiä”.

63 Helleenien tasavalta väittää tosiseikkojen virheelliseksi väitetystä arvioinnista, että riidanalainen päätös on lainvastainen, koska se perustuu toteamukselle, jonka mukaan sekillä maksaminen ”ei ollut harvinaista”, vaikka ensinnäkin ainoastaan tietyille tuottajajärjestön jäsenille suoritettiin maksu sekillä, toiseksi kyseistä alaa koskeva kansallinen säännöstö oli yhteisön säännöstön mukainen ja kolmanneksi tukien maksut oli suoritettu tuottajajärjestön kaikille jäsenille markkinointivuoden 1997/1998 osalta.

64 On muistutettava, että nyt käsiteltävässä asiassa komissio perusteli markkinointivuotta 1997/1998 koskevan rahoituskorjauksen soveltamista alalla ”hedelmät ja vihannekset – sitrushedelmien jalostus” syillä, joista käytettiin ilmaisuja ”puutteita valvonnassa” ja ”tarkastusten laadun heikkeneminen sekillä suoritettujen maksujen vuoksi”.

65 Kuten komissio perustellusti totesi, yhteisöjen tuomioistuin on jo edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 antamassaan tuomiossa todennut, ettei kyseisiä menoja ollut toteutettu yhteisön säännöstön mukaisesti sen vuoksi, että tietyille tuottajille oli suoritettu maksu sekillä, ja että komissio oli siten perustellusti jättänyt päätöksellä 2002/881 nämä menot yhteisörahoituksen ulkopuolelle.

66 Helleenien tasavalta ei kiistä sitä, että tietyille tuottajajärjestön jäsenille suoritettiin maksu sekillä, mutta väittää, että kyseistä alaa koskeva kansallinen säännöstö oli yhteisön säännöstön mukainen ja että huolimatta siitä, että maksut suoritettiin joissakin tapauksissa sekillä, kaikki tuottajajärjestön jäsenet olivat saaneet tukia.

67 Yhtäältä kuitenkaan väitteellä, jonka mukaan kansallinen säännöstö oli yhteisön säännöstön mukainen, ei voida asettaa kyseenalaiseksi sitä havaintoa, että maksuja suoritettiin sekillä. Toisaalta on todettava, että komissio totesi yhteenvetokertomuksen 4.3.1.1 kohdassa, että ensimmäinen ministeriöiden yhteinen yleiskirje, jossa velvoitettiin suorittamaan maksut tilisiirroilla, annettiin markkinointivuoden 1997/1998 jälkeen ja että komissio päätteli tästä, ettei kyseisen markkinointivuoden aikana ollut epätavallista, että tuki maksettiin muulla tavalla kuin pankki- tai postisiirroilla, eikä Helleenien tasavalta ole onnistunut kanne- tai vastauskirjelmässään osoittamaan, että tämä komission väite olisi paikkansapitämätön.

68 On todettava, että Helleenien tasavallan väite, jonka mukaan tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2202/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 26.6.1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1169/97 (EYVL L 169, s. 15) tavoiteltu päämäärä eli se, tuottajille maksetaan tuet määräajassa, saavutettiin, vaikka tukia maksettiin sekillä, on tehoton, koska maksujen on oltava yhteisön säännöstön mukaisia, jotta ne voidaan rahoittaa EMOTR:sta (ks. vastaavasti asia T-364/04, Kreikka v. komissio, tuomio 9.4.2008, 69 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

69 Helleenien tasavalta ei siis voi väittää, että komissio arvioi virheellisesti nyt käsiteltävän asian tosiseikkoja.

70 Tästä seuraa, että ensimmäinen osa on hylättävä.

Suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen perustuva toinen osa

71 Helleenien tasavallan mukaan komissio sovelsi selvästi kohtuuttoman suurta korjausta, kun otetaan huomioon tappiot, jotka EMOTR:lle oletetusti aiheutuivat siitä, että tietyille tuottajajärjestöjen jäsenille maksut suoritettiin sekillä.

72 Rahoituskorjauksen määrästä on muistutettava, että komissio voi jopa kieltäytyä hyväksymästä mitään menoja EMOTR:sta rahoitettavaksi, jos se toteaa, että riittäviä valvontamenetelmiä ei ole (asia C-263/98, Belgia v. komissio, tuomio 20.9.2001, Kok., s. I-6063, 125 kohta ja edellä 39 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 140 kohta). Komission on kuitenkin noudatettava

suhteellisuusperiaatetta, joka edellyttää, että unionin toimielinten säädökset, päätökset ja muut toimenpiteet eivät ylitä niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi ja tähän soveltuvaa (asia 15/83, Denkavit Nederland, tuomio 17.5.1984, Kok., s. 2171, 25 kohta). Mikäli komissio tilien tarkastamis- ja hyväksymistehtävää suorittaessaan päättää olla epäämättä menojen rahoitusta kokonaisuudessaan ja yrittää sen sijaan saada aikaan sääntöjä, joiden tarkoituksena on erotella valvonnan eriasteisista puutteista EMOTR:oon kohdistuvien riskien eri tasot, jäsenvaltion on osoitettava, että nämä kriteerit ovat mielivaltaisia ja kohtuuttomia (asia C-50/94, Kreikka v. komissio, tuomio 4.7.1996, Kok., s. I-3331, 28 kohta ja edellä 39 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 140 kohta).

73 Nyt käsiteltävässä asiassa sovelletun korjauksen tyypin osalta 23.12.1997 päivätyn komission asiakirjan nro VI/5330/97, jonka otsikkona on ”Rahoituksellisten seuraamusten määrittäminen EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa” (jäljempänä asiakirja nro VI/5330/97), perusteella on todettava, että jollei Euroopan yhteisölle aiheutuneita tappioita ole mahdollista arvioida täsmällisesti, komissio voi käyttää kiinteämääräistä korjausta (ks. vastaavasti asia C-346/00, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 18.9.2003, Kok., s. I-9293, 53 kohta ja asia T-281/06, Espanja v. komissio, tuomio 30.4.2009, 46 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

74 Asiakirjassa nro VI/5330/97 todetaan erityisesti, että kun jäsenvaltio on suorittanut olennaiset tarkastukset asianmukaisesti, mutta on täysin laiminlyönyt yhden tai useamman lisätarkastuksen toteuttamisen, on perusteltua soveltaa kahden prosentin korjausta ottaen huomioon, että EMOTR:oon kohdistunut tappioriski on vähäisempi ja sääntöjenvastaisuus ei ole ollut yhtä vakava. Sitä vastoin silloin, kun jäsenvaltio on toteuttanut kaikki olennaiset tarkastukset, mutta ei lukumäärän, toistuvuuden tai perusteellisuuden osalta asetuksissa edellytetyllä tavalla, on perusteltua soveltaa viiden prosentin korjausta, koska on mahdollista todeta perustellusti, että niiden perusteella ei saada riittävää varmuutta hakemusten sääntöjenmukaisuudesta ja että EMOTR:oon kohdistunut tappioriski on ollut merkittävä.

75 Nyt käsiteltävässä asiassa toisen kanneperusteen ensimmäisen osan tarkastelusta (ks. edellä 63–69 kohta) käy ilmi, että komissio toimi perustellusti todetessaan, ettei kyseisiä menoja ollut toteutettu yhteisön sääntöjen mukaisesti, koska tietyt tuet on maksettu sekillä.

76 Edellä 10 kohdassa mainitussa asiassa 7.7.2005 annetussa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin jo totesi, että komission päätelmät EMOTR:oon kohdistuvan tappioriskin olemassaolosta on hyväksyttävä (41 ja 42 kohta).

77 On siis katsottava, että komissio saattoi asiakirjaa nro VI/5330/97 rikkomatta perustellusti määrätä kahden prosentin kiinteämääräisen korjauksen, joka on pienin sovellettavissa oleva korjaus (ks. vastaavasti edellä 73 kohdassa mainittu asia Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomion 56 kohta ja asia C-418/06 P, Belgia v. komissio, tuomio 24.4.2008, Kok., s. I-3047, 137 kohta).

78 Vaikka tukien maksutapaa koskevaa valvontaa olisi komission istunnossa esittämän tavoin pidettävä olennaisena tarkastuksena, on muistutettava, että asiakirjan nro VI/5330/97 mukaan komissiolla oli oikeus soveltaa viiden prosentin rahoituskorjausta olennaisia tarkastuksia koskeviin puutteisiin. Komissio kuitenkin sovelsi pienempää eli kahden prosentin rahoituskorjausta ottaakseen huomioon sen, että EMOTR:oon kohdistuva tappioriski oli vähäinen.

79 Helleenien tasavalta ei näin ollen voi arvostella komissiota siitä, että se sovelsi tähän kohtuutonta rahoituskorjausta.

80 Edellä todetusta seuraa, että toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

2. *Maaseudun kehittämistä koskevien liitännäistoimenpiteiden alalla toteutettuihin menoihin varainhoitovuosien 2003 ja 2004 osalta sovellettu rahoituskorjaus*

81 Helleenien tasavalta vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka koskevat maaseudun kehittämistä koskevien liitännäistoimenpiteiden alalla toteutettuihin menoihin varainhoitovuosien 2003 ja 2004 osalta sovellettua rahoituskorjausta. Ensimmäinen kanneperuste perustuu olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen ja, jollei tällaista rikkomista katsota tapahtuneen, komission ajallisen toimivallan puuttumiseen. Toinen kanneperuste perustuu perustelujen riittämättömyyteen. Kolmas kanneperuste perustuu lain rikkomiseen, tosiseikkoja koskeviin virheisiin, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen.

Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen ja, jollei tällaista rikkomista katsota tapahtuneen, komission ajallisen toimivallan puuttumiseen

82 Kanneperuste koostuu kahdesta osasta. Ensimmäinen osa perustuu olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen. Toinen osa, joka on toissijainen kanneperusteen ensimmäiseen osaan nähden, perustuu komission ajallisen toimivallan puuttumiseen.

Olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen perustuva ensimmäinen osa

83 Helleenien tasavalta esittää kanneperusteen ensimmäisessä osassa kaksi väitettä. Se väittää ensinnäkin, että komission olisi pitänyt antaa väliaikainen arvio ehdotettavista rahoituskorjauksista kahdenvälisissä keskusteluissa, jotka komission ja asianomaisen jäsenvaltion edustajien välillä oli asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan ja asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan mukaan käytävä. Toiseksi Helleenien tasavalta arvostelee komissiota siitä, ettei tämä esittänyt kahdenvälisissä keskusteluissa kantaansa rikkomisten ja rikkomisista yhteisölle aiheutuneen taloudellisen haitan vakavuuden arvioinnista.

– Ensimmäinen väite, jonka mukaan ehdotettavia korjauksia koskevasta arviosta ei keskusteltu

84 Asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaan komission tarkastuksen tuloksista ja asianomaisen jäsenvaltion antamista vastauksista on toimitettava kirjalliset tiedoksiannot, joiden perusteella molemmat osapuolet pyrkivät sopimukseen jatkotoimenpiteistä.

85 Asetuksen (EY) N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2245/1999, säädetään tätä menettelyä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Komissio antaa tutkimuksen perusteella kyseiselle jäsenvaltiolle tiedoksi tarkastustensa tulokset ja korjaustoimenpiteet, jotka on toteutettava. Jäsenvaltion on annettava vastaus kahden kuukauden kuluessa. Vastaukselle varatun määräajan päätyttyä komissio aloittaa kahdenväliset keskustelut, ja molempien osapuolten on pyrittävä sopimukseen toteutettavista toimenpiteistä sekä rikkomisen vakavuuden arvioinnista ja Euroopan yhteisölle aiheutuneesta taloudellisesta haitasta. Tämän jälkeen komissio antaa päätelmänsä virallisesti tiedoksi jäsenvaltioille ja ilmoittaa samalla arvion yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätettävistä menoista.

86 Asetuksen N:o 1163/95 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sen version, joka oli voimassa ennen kuin sitä muutettiin asetuksella N:o 2245/1999, mukaan jäsenvaltiolle osoitetussa tarkastusten tuloksia koskevassa tiedoksiannossa oli mainittava tulevan sääntöjenmukaisuuden varmistamiseksi toteutettavat korjaustoimenpiteet ja arvio menoista. Sittemmin asetuksella N:o 2245/1999 toteutetun asetuksen N:o 1663/95 muutoksen mukaan komission ensimmäisessä kirjeessä on mainittava komission tarkastusten tulokset mutta ei arviota menoista, jotka komissio aikoo jättää yhteisörahoituksen ulkopuolelle (asia T-266/04, Espanja v. komissio, tuomio 14.2.2008, 199 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia T-263/06, Kreikka v. komissio, tuomio 26.11.2008, 65 kohta,

ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Kuten komissio perustellusti toteaa, komissiolla ei myöskään ole jäsenvaltion kanssa käymissään keskusteluissa velvollisuutta ilmoittaa yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätettävää määrää tai esittää siitä mitään ehdotusta (em. asia Kreikka v. komissio, tuomio 26.11.2008, 67 kohta). Asetuksen N:o 2245/1999 johdanto-osan kolmannen perustelukappaleen mukaan arvioita niistä menoista, jotka komissio huomautustensa perusteella aikoo ehdottaa jätettäviksi yhteisörahoituksen ulkopuolelle, ei ole suotavaa eikä kohtuullista ilmoittaa ennen kuin jäsenvaltiolla on ollut mahdollisuus antaa vastauksensa. Komissiolla on menettelyn kuluessa muun muassa mahdollisuus saada jäsenvaltiolta selvityksiä todetuista sääntöjenvastaisuuksista ja ottaa mahdollisesti huomioon nämä selvitykset määrittäessään menojen määrää, jotka se aikoo jättää yhteisörahoituksen ulkopuolelle (asia C-332/06 P, Kreikka v. komissio, tuomio 11.10.2007, 47 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

87 Komission arvio menoista, jotka se aikoo jättää yhteisörahoituksen ulkopuolelle, on tästä lähtien asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna, kolmannen alakohdan mukaan mainittava kahdenvälisten keskustelujen jälkeen lähetettävässä kirjeessä (ks. vastaavasti asia T-251/04, Kreikka v. komissio, tuomio 20.6.2006, 181 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja edellä 39 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 81 kohta).

88 Nyt käsiteltävässä asiassa Helleenien tasavalta väittää, ettei komissio olisi esittänyt kahdenvälisten keskustelujen kuluessa tilapäistä arviota mahdollisista rahoituskorjauksista. Edellä 86 kohdassa todetun mukaisesti komissiolla ei ollut velvollisuutta esittää Helleenien tasavallalle yhteisörahoituksen ulkopuolelle suljettavaa määrää sen paremmin ennen kahdenvälisiä keskusteluja kuin niiden kuluessakaan. Kyseinen määrä annettiin 3.10.2006 päivätyllä kirjeellä virallisesti tiedoksi Helleenien tasavallalle asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna, kolmannen alakohdan säännösten mukaisesti.

89 Tätä päätelmää ei voida asettaa kyseenalaiseksi Helleenien tasavallan vastauskirjelmässään esittämällä argumentilla, jonka mukaan siitä, ettei kahdenvälisissä keskusteluissa käsitelty tehtäväksi aiottuja korjauksia, seurasi se, että kyseinen jäsenvaltio luuli, ettei komissio enää katsonut tämän syyllistyneen rikkomisiin. Kuten komissio perustellusti huomauttaa, nyt käsiteltävässä asiassa kahdenvälisiä keskusteluja koskevasta kutsusta käy yksiselitteisesti ilmi, että komission yksiköt ”aikovat ehdottaa tiettyjen menojen jättämistä yhteisörahoituksen ulkopuolelle”, vaikkei näiden korjausten määristä ollutkaan tarkoitus keskustella, eikä Helleenien tasavalta näin ollen voi väittää, että sitä olisi johdettu harhaan.

90 Ensimmäinen väite on siis hylättävä.

– Toinen väite, jonka mukaan rikkomisen luonteesta ja vakavuudesta sekä taloudellisesta haitasta ei keskusteltu

91 Asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan mukaan kahdenvälisissä keskusteluissa on käsiteltävä rikkomisen laatua ja vakavuutta sekä yhteisölle aiheutunutta taloudellista haittaa.

92 Asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2245/1999, kolmannessa alakohdassa säädetään, että ”komissio aloittaa kahdenväliset keskustelut, ja molempien osapuolten on pyrittävä sopimukseen toteutettavista toimenpiteistä sekä rikkomisen vakavuuden arvioinnista ja [yhteisölle] aiheutuneesta taloudellisesta haitasta.”

93 Nyt käsiteltävässä asiassa 19.1.2006 päivätystä kutsusta kahdenvälisiin keskusteluihin ilmenee, että keskusteluissa käsiteltävät aiheet oli esitetty kutsun liitteessä. Liitteessä olevassa 1.1 kohdassa todetaan, että viljelylohkoja, joille tukea oli haettu, ei ollut tunnistettu erikseen yhteisön säännöstön edellyttämällä tavalla. Liitteessä olevassa 2.2 kohdassa mainitaan yhdennetyn hallinto- ja

valvontajärjestelmän kanssa tehtyjen ristiintarkastusten puuttuminen. Liitteessä olevassa 3.2 kohdassa käsitellään puutteita paikalla tehtävissä tarkastuksissa kaikkien tuensaajien sitoumusten ja velvollisuuksien osalta. Liitteessä oleva 3.3 kohta koskee tarkastuskertomusten sisällön riittämätöntä yksilöintiä. Lopuksi liitteessä oleva 4 kohta koskee hyvää maatalouskäytäntöä ja erityisesti hyvän maatalouskäytännön valvontaa.

94 Kahdenvälisen kokouksen pöytäkirjasta, joka annettiin Helleenien tasavallalle tiedoksi 28.3.2006, käy lisäksi ilmi, että kokouksessa ”keskityttiin kahdenvälisiä keskusteluja koskevan kutsun liitteessä mainittuihin kysymyksiin”. Pöytäkirjassa todetaan myös, että ”tapaamisessa käsiteltiin seuraavia kysymyksiä siinä järjestyksessä kuin ne mainittiin kutsussa kahdenvälisiin keskusteluihin”, ja että näihin kysymyksiin kuuluivat muun muassa viljelylohkojen erillinen tunnistaminen ja ristiintarkastukset yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa (1.1 kohta), tarkastuskertomusten sisältö (3.3 kohta) ja hyvän maatalouskäytännön valvonta (4.3 kohta).

95 Helleenien tasavalta ei näin ollen voi väittää, etteivät kahdenväliset keskustelut koskeneet komission toteamien puutteiden laatua ja vakavuutta.

96 Väitteestä, jonka mukaan kahdenvälisissä keskusteluissa ei keskusteltu yhteisölle aiheutuneesta taloudellisesta haitasta, on todettava, että toisin kuin Helleenien tasavalta väittää, kahdenvälisen kokouksen pöytäkirjassa viitataan kahdenvälisiä keskusteluja koskevaan kutsuun, jossa mainitaan asiakirja nro VI/5330/97, jossa käsitellään olennaisten tarkastusten puutteita. Asiakirjaan nro VI/5330/97 sisältyvät suuntaviivat koskevat erityisesti EMOTR:oon kohdistuvaa tappioriskiä silloin, kun olennaisissa tarkastuksissa on todettu puutteita (ks. vastaavasti edellä 86 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 26.11.2008, 76 ja 77 kohta).

97 On siis hylättävä toinen väite ja näin ollen nyt käsiteltävän kanneperusteen ensimmäinen osa.

Komission ajallisen toimivallan puuttumista koskeva toinen osa

98 Helleenien tasavalta väittää, että vaikkei unionin yleinen tuomioistuin hyväksyisikään olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen perustuvaa kanneperustetta, riidanalainen päätös on kuitenkin kumottava sillä perusteella, että komissiolta puuttuu ajallinen toimivalta. Helleenien tasavallan mukaan ensimmäinen komission tiedoksianto, jossa mainittiin kyseisen rahoituskorjauksen määrä, oli komission 3.10.2006 päivätty kirje. Se katsoo tästä seuraavan, ettei komission ajallinen toimivalta asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdassa säädetyn 24 kuukauden säännön mukaan kata ennen 3.10.2004 toteutettuja menoja.

99 Asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan viidennen alakohdan a alakohdassa säädetään, ettei rahoituksesta voida kieltäytyä, kun on kyse ”niistä 2 artiklassa tarkoitetuista menoista, jotka on toteutettu 24:ää kuukautta ennen [oikeammin: aiemmin kuin 24 kuukautta] ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa”.

100 Oikeuskäytännöstä seuraa, että tiedoksianto, jota käytetään lähtökohtana tämän 24 kuukauden ajanjakson laskemisessa ja jolla rajataan mahdollisuus rahoituksesta kieltäytymiseen koskemaan mainitun ajanjakson aikana toteutettuja menoja, on jäsenvaltiolle annettu kirjallinen tiedoksianto, joka koskee ainoastaan komission tarkastusten tuloksia (ks. vastaavasti edellä 86 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.10.2007, 48 kohta ja asia T-214/07, Kreikka v. komissio, tuomio 31.3.2011, 39 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

101 Kuten komissio perustellusti väittää – ja vastoin Helleenien tasavallan esittämää – tätä 24 kuukauden ajanjaksoa laskettaessa lähtökohtana ei näin ollen käytetä komission 3.10.2006 päivättyä kirjettä, joka sisältää arvion menoista, vaan komission 4.7.2005 lähettämää kirjettä, jolla komission tarkastusten tulokset annettiin tiedoksi Helleenien tasavallalle. Lisäksi on korostettava, että mainitussa kirjeessä

nimenomaisesti todetaan, että yhteisörahoituksen ulkopuolelle jättäminen ”koskee korkeintaan ainoastaan tämän kreikankielisen tiedoksiannon lähettämistä edeltäneiden 24 kuukauden aikana toteutettuja menoja”.

102 Edellä esitetyistä seikoista seuraa, että kanneperusteen toinen osa ja näin ollen koko kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen riittämättömyyteen

103 Helleenien tasavalta väittää lähinnä, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat epäselviä, koska niissä mainitaan ainoastaan yksi olennaisten tarkastusten virheellistä soveltamista koskeva rikkominen, jota kuvataan ilmaisulla ”epätyydyttävät ristiintarkastukset”, vaikka komission 3.10.2006 päivätystä kirjeestä ja yhteenvetokertomuksesta ilmenee, että komissio vetosi Helleenien tasavallan osalta alun perin viiteen ”maatalouden ympäristöohjelmaa” koskevan toimenpiteen olennaisten tarkastusten puutteeseen ja kahteen ”maatalousmaan metsittämistä” koskevan toimenpiteen olennaisten tarkastusten puutteeseen.

104 Kuten edellä 60 kohdassa on jo todettu, EMOTR:n tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehtävien päätösten valmistelujen erityisessä asiayhteydessä päätöksen perusteluja on pidettävä riittävinä, kun se jäsenvaltio, jolle päätös on osoitettu, on osallistunut kiinteästi päätöksen valmisteluun ja näin ollen tuntee ne syyt, joiden vuoksi komissio ei ole katsonut riidanalaisen summan kuuluvan EMOTR:n vastattavaksi.

105 Nyt käsiteltävässä asiassa on ensinnäkin todettava, että yhteenvetokertomuksessa, johon riidanalaisessa päätöksessä nimenomaisesti viitataan, mainitaan selvästi komission yksiköissä käydyn hallinnollisen menettelyn eri vaiheet, joihin Helleenien tasavalta on osallistunut kiinteästi. Tältä osin on huomattava, että kuten komissio toteaa, riidanalaisen päätöksen neljännessä perustelukappaleessa tukeudutaan selvästi päätelmiin, jotka perustuvat ”toteutettuihin tarkastuksiin, kahdenvälisiin keskusteluihin ja sovittelumenettelyihin”.

106 Seuraavaksi on todettava, että Helleenien tasavalta sai kyseisen menettelyn kuluessa tiedoksi erinäiset itseensä kohdistuvat moitteet. Tämän osoittavat komission 4.7.2005 päivätty kirje, joka koskee toteutettujen tarkastusten tulosten tiedoksiantoa, komission 3.10.2006 päivätty kirje, kutsu kahdenvälisiin keskusteluihin sekä kahdenvälisten keskustelujen pöytäkirja.

107 On todettava, että erityisesti komission 3.10.2006 päivätyssä kirjeessä, johon Helleenien tasavalta itse viittaa, mainitaan viisi ”maatalouden ympäristöohjelmaa” koskevan toimenpiteen olennaisten tarkastusten puutetta ja kaksi ”maatalousmaan metsittämistä” koskevan toimenpiteen olennaisten tarkastusten puutetta. Nämä puutteet, sellaisina kuin ne kuvataan komission kirjeessä, ovat ne puutteellisuudet, jotka komissio totesi tarkastuskäyntinsä, tarkastuksiaan koskevan tiedoksiannon, Helleenien tasavallan komission toteuttamien tarkastusten tiedoksiantamisen jälkeen esittämien vastausten analyysin ja kahdenvälisten keskustelujen jälkeen. Tämä toteamus ilmenee selvästi kyseisen kirjeen liitteen 1 kohdasta. Toisin kuin Helleenien tasavalta väittää, nämä viisi olennaisten tarkastusten puutetta, siltä osin kuin kyse on ”maatalouden ympäristöohjelmaa” koskevasta toimenpiteestä, ja kaksi olennaisten tarkastusten puutetta, siltä osin kuin kyse on ”maatalousmaan metsittämistä” koskevasta toimenpiteestä, eivät ole ainoastaan komission hallinnollisen menettelyn alkuvaiheessa toteamia puutteita.

108 Kuten Helleenien tasavalta toteaa, on totta, että yhteenvetokertomuksen 16.3.5 kohdassa, jossa esitetään komission lopullinen kanta, ei mainita nimenomaisesti näitä viittä ”maatalouden ympäristöohjelmaa” koskevan toimenpiteen olennaisten tarkastusten puutetta, ja kahta olennaisten tarkastusten puutetta, jotka koskevat ”maatalousmaan metsittämistä”. Siinä ainoastaan todetaan yleisluonteisesti, että ”komission yksiköt katsovat, että paikalla tehtävät tarkastukset – vaikka ne kohdistuivatkin kaikkiin metsittämisohjelman tuensaajiin – eivät korvaa yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa

tietojärjestelmän avulla tehtyjen ristiintarkastusten puuttumista, viljelylohkojen virheellistä tunnistamista ja muita yhdennettyyn hallinto- ja valvontajärjestelmään liittyviä puutteita, jotka komissio on tarkastuksen kattaman ajanjakson osalta havainnut".

109 Kuten komissio perustellusti toteaa, on kuitenkin todettava, että yhteenvetokertomuksen 16.3.5 kohdan virkkeestä, jossa ilmaistaan komission lopullinen päätelmä, käy ilmi, että "komission yksiköt pitäytyvät Kreikan viranomaisille 3.10.2006 päivätyllä [komission kirjeellä] ilmoittamassaan kannassa", jossa edellä 107 kohdassa todetun tavoin mainitaan nimenomaisesti viisi puutetta olennaisissa tarkastuksissa, jotka koskevat "maatalouden ympäristöohjelmaa" koskevaa toimenpidettä, ja kaksi puutetta olennaisissa tarkastuksissa, jotka koskevat "maatalousmaan metsittämistä".

110 Toisin kuin Helleenien tasavalta väittää, riidanalaisesta päätöksestä käy näin ollen selvästi ilmi syyt, joiden perusteella komissio päätti soveltaa Helleenien tasavallan maaseudun kehittämistä koskevien liitännäistoimenpiteiden alalla toteuttamiin menoihin varainhoitovuosien 2003 ja 2004 osalta viiden prosentin rahoituskorjausta.

111 Riidanalaisen päätöksen perustelujen riittämättömyyteen perustuva kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, joka perustuu lain rikkomiseen, tosiseikkoja koskeviin virheisiin, perustelujen riittämättömyyteen, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen

112 Kanneperuste koostuu kahdesta osasta. Ensimmäinen osa perustuu oikeudellisiin virheisiin ja perustelujen riittämättömyyteen. Toinen osa perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen.

Oikeudellisiin virheisiin ja perustelujen riittämättömyyteen perustuva ensimmäinen osa

113 Aluksi on muistutettava, että EMOTR:sta rahoitetaan vain yhteisön säännösten mukaisesti toteutettuja interventioita maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn piirissä (ks. vastaavasti edellä 48 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 24.2.2005, 32 kohta).

114 Tältä osin EMOTR:a koskevista säännöstä seuraa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus järjestää hallinnollisia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia, joilla voidaan taata, että tukien maksamisen aineellisia ja muodollisia edellytyksiä on asianmukaisesti noudatettu. Jos tällaisten hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten järjestäminen laiminlyödään tai jos jäsenvaltion järjestämät tarkastukset ovat siinä määrin puutteellisia, että voidaan epäillä, onko näitä edellytyksiä noudatettu, komissio voi perustellusti olla hyväksymättä tiettyjä kyseisen jäsenvaltion toteuttamia menoja (asia C-468/02, Espanja v. komissio, tuomio 14.4.2005, 36 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia T-183/06, Portugal v. komissio, tuomio 30.9.2009, 31 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

115 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että osoittaakseen, että maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevia sääntöjä on rikottu, komission ei tarvitse näyttää tyhjentävästi kansallisten viranomaisten suorittamien tarkastusten riittämättömyyttä tai niiden esittämien lukujen sääntöjenvastaisuutta, vaan sen on esitettävä näyttö vakavasta ja perustellusta epäilyksestä kyseisten tarkastusten tai lukujen suhteen. Tämä komission näyttövaatimuksen keventäminen johtuu siitä, että jäsenvaltio pystyy parhaiten keräämään ja tarkistamaan EMOTR:n tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tarvittavat tiedot ja sen on siten esitettävä yksityiskohtaisempi ja täydellisempi näyttö tarkastustensa tai lukujensa todenperäisyydestä ja tarvittaessa komission väitteiden paikkansapitämättömyydestä (asia C-247/98, Kreikka v. komissio, tuomio 11.1.2001, Kok., s. I-1, 7–9 kohta ja edellä 100 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 31.3.2011, 51 kohta).

116 Näiden seikkojen perusteella on arvioitava sitä, tekikö komissio kantajan väittämällä tavalla virheen todetessaan ensinnäkin, että viljelylohkojen, joille tukea myönnettiin, tunnistaminen oli osittaista ja siten vastoin Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 26.2.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 445/2002 (EYVL L 74, s. 1) 58 artiklaa; toiseksi, ettei ristiintarkastuksia yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tietokannan kanssa ollut tehty, mikä oli vastoin asetuksen N:o 445/2002 60 artiklaa; kolmanneksi, että paikalla tehtävät tarkastukset eivät olleet perusteellisia ja olivat siten vastoin asetuksen N:o 445/2002 61 artiklaa; neljänneksi, etteivät tarkastuskertomukset olleet riittävän yksilöityjä ja että ne olivat siten tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 (EYVL L 327, s. 11) 20 artiklan vastaisia; ja viidenneksi, että tarkastukset olivat olleet riittämättömiä tuensaajien kaikkien sitoumusten ja velvoitteiden osalta, millä rikottiin asetuksen N:o 445/2002 61 artiklaa.

– Viljelylohkojen tunnistaminen

117 Helleenien tasavalta väittää tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevassa menettelyssä osoittaneensa, että viljelylohkot oli vuodesta 2003 lähtien tunnistettu yhtenäisesti asetuksen N:o 445/2002 58 artiklan mukaisesti ja että tuet oli maksettu niin, ettei EMOTR:lle aiheutunut riskiä.

118 Asetuksen N:o 445/2002 58 artiklan 2 kohdan mukaan pinta-alaa koskevien maaseudun kehittämistoimenpiteiden on liityttävä erillisesti tunnistettuihin lohkoihin. Saman artiklan 4 kohdassa säädetään, että pinta-alat ja eläimet on tunnistettava tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27.11.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 (EYVL L 355, s. 1) 4 artiklan mukaisesti.

119 Asetuksen N:o 3508/92, sellaisena kuin se on muutettuna 17.7.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1593/2000 (EYVL L 182, s. 4), 1 artiklan 1 kohdan mukaan kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä.

120 Asetuksen N:o 3508/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1593/2000, 2 artiklassa säädetään, että yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän on sisällettävä muun muassa viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmä.

121 Asetuksen N:o 3508/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1593/2000, 4 artiklan mukaan viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmä perustuu maarekisterikarttoihin ja -asiakirjoihin tai muuhun kartta-aineistoon. On käytettävä hyväksi tietokoneistettua maantieteellistä tietojärjestelmätekniikkaa, johon on toivottavaa sisällyttää ilmaortokuvaus tai satelliittiortokuvaus ja joka sisältää tasalaatuisen standardin, joka takaa vähintään mittakaavaltaan 1:10 000 olevia karttoja vastaavan tarkkuuden. Kaikki viljelylohkot on siis tunnistettava tämän järjestelmän mukaisesti (edellä 100 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 31.3.2001, 54 kohta).

122 Lisäksi on komission perustellusti esittämän tavoin muistutettava yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän toteuttamisen merkityksestä. Viljelylohkojen tunnistaminen on nimittäin olennainen tekijä pinta-alaan liittyvän järjestelmän asianmukaisessa soveltamisessa. Lohkojen luotettavan tunnistamisjärjestelmän puuttuminen merkitsee sinällään suurta yhteisön talousarvioon kohdistuvaa vahinkoriskiä (ks. vastaavasti asia C-285/03, Kreikka v. komissio, tuomio 17.3.2005, 62 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; asia T-243/05, Kreikka v. komissio, tuomio 12.9.2007, Kok., s. II-3475, 61 kohta ja edellä 100 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 31.3.2011, 57 kohta).

123 Kuten edellä 109 kohdassa on jo todettu, yhteenvetokertomuksen 16.3.5 kohdassa esitetyssä komission lopullisessa kannassa viitataan komission 3.10.2006 päivättyyn kirjeeseen.

124 Komissio toteaa 3.10.2006 päivätyssä kirjeessään, että ”viljelylohkojen, joille tukea on myönnetty, tunnistamista ei ole kaikissa tapauksissa suoritettu, minkä vuoksi pinta-aloja ei ole voitu määrittää täsmällisesti eikä tehokkaita ristiintarkastuksia ole voitu tehdä, millä rikotaan asetuksen N:o 445/2002 58 artiklan säännöksiä”. Komissio viittaa myös 4.7.2005 päivätyn kirjeensä 1.1 kohtaan, jossa todettiin, ettei viljelylohkoja ollut tunnistettu ”yhtenäisesti”, kuten asetuksessa N:o 445/2002 edellytetään. Komissio toteaa lisäksi, että ”tunnistaminen perustui pääasiassa viljelylohkojen ja pinta-alan mittaamiseen stremmoissa [hehtaarin kymmenesosina ja että] ennen vuotta 2004 ei säännönmukaisesti edellytetty yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevaa ilmoitusta ja/tai otteita – – viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmästä, [minkä vuoksi] vuoden 2003 [loppuun] saakka useimmissa tapauksissa oli mahdotonta suorittaa erillistä tunnistamista tai etenkään ei-automatisoituja ristiintarkastuksia”.

125 Oikeuskäytännön, johon edellä 115 kohdassa viitataan, mukaan on tutkittava, onko Helleenien tasavalta osoittanut, että komission arvioinnit ovat paikkansapitämättömiä.

126 Helleenien tasavalta väittää osoittaneensa komission kanssa käydyssä kirjeenvaihdossa ja kahdenvälisissä keskusteluissa, että viljelylohkot on vuodesta 2003 lähtien tunnistettu yhtenäisesti asetuksen N:o 445/2002 58 artiklan säännösten mukaisesti. Helleenien tasavalta viittaa tältä osin 5.9.2005 päivättyyn kirjeeseensä (1.1 kohta). Se muistuttaa lisäksi, että viljelylohkojen tunnistamistavasta ja velvollisuudesta mainita yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän yhteydessä tehdyissä hakemuksissa viljelylohkojen täsmällinen numero on annettu useita ministeriön asetuksia.

127 Aluksi on todettava, että Helleenien tasavalta väittää todistaneensa, että viljelylohkot on tunnistettu, mainitsematta kuitenkaan, mihin todisteisiin se viittaa. Kahdenvälisten keskustelujen pöytäkirjasta toki käy ilmi, että Helleenien tasavalta esitti keskusteluissa useita asiakirjoja osoittaakseen viljelylohkojen tunnistamisen. Kantaja ei kuitenkaan mainitse kirjelmissään, millä tavoin kyseiset asiakirjat osoittavat, että viljelylohkot on tunnistettu vuodesta 2003 lähtien asetuksen N:o 445/2002 mukaisesti.

128 Perustellakseen väitettään, jonka mukaan viljelylohkot on vuodesta 2003 lähtien tunnistettu yhtenäisesti, Helleenien tasavalta vetoaa 5.9.2005 päivättyyn kirjeeseensä, jonka 1.1 kohdassa sen mukaan osoitettiin, että kreikkalaiset tuottajat suorittivat tällaisen tunnistamisen. On kuitenkin todettava, ettei mainitun kirjeen sisällöllä voida asettaa kyseenalaiseksi komission toteamusta. Kirjeestä ei nimittäin ilmene, että Kreikassa todella suoritettiin vuodesta 2003 lähtien asetuksessa N:o 445/2002 edellytetty viljelylohkojen tunnistaminen. Helleenien tasavalta ainoastaan mainitsee kirjelmissään säännökset, joissa Kreikassa tuottajille asetettiin velvollisuus viljelylohkojen tunnistamiseen yhtenäisesti yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän yhteydessä tehdyissä hakemuksissa, ja korostaa samalla, että vuonna 2003 ”tietämättömyyden vuoksi pieni määrä viljelijöitä laiminlöi hakemuksen tekemisen”.

129 On myös katsottava, että Helleenien tasavallan viittaus kansallisiin säännöksiin, joissa asetetaan velvollisuus viljelylohkojen tunnistamiseen yhtenäisesti, ei riitä osoittamaan, että se todella suoritti tällaisen tunnistamisen.

130 Helleenien tasavalta myös myöntää kannekirjelmässään, että vuoden 2003 osalta tietyt viljelijät eivät tehneet asetuksen N:o 3508/92 säännösten mukaisesti sähköistä ilmoitusta, vaan laativat sen käsin. Asetuksen 6 artiklan mukaan kunkin tuottajan on kuitenkin tehtävä kultakin vuodelta tukihakemus, jossa ilmoitetaan viljelylohkot, joiden tunnistamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädetään asetuksen 4 artiklassa. Näin ollen Helleenien tasavalta ei voi väittää, että viljelylohkot on vuodesta 2003 lähtien tunnistettu kyseisen asetuksen mukaisesti.

131 Tästä seuraa, että on hylättävä Helleenien tasavallan viljelylohkojen osalta kehittelemät perustelut.

– Ristiintarkastukset

132 Helleenien tasavalta väittää lähinnä, että ristiintarkastukset yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tietokoneistetun tietokannan tietojen kanssa oli suoritettu asetuksen N:o 445/2002 60 artiklan mukaisesti.

133 Asetuksen N:o 2419/2001 16 artiklan mukaan asetuksen N:o 3508/92 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hallinnolliset tarkastukset käsittävät erityisesti ilmoitettujen viljelylohkojen ja eläinten ristiintarkastukset sen varmistamiseksi, että samaa tukea ei myönnetä useampaan kertaan samana kalenterivuonna tai markkinointivuonna, ja sen estämiseksi, että pinta-alailmoituksia sisältävien yhteisön tukijärjestelmien mukaisesti myönnetty tuki ei kasaudu perusteettomasti, ja ristiintarkastukset atk-pohjaisen tietokannan avulla tukikelpoisuuden tarkistamiseksi (ks. vastaavasti edellä 100 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 31.3.2011, 63 kohta).

134 Asetuksen N:o 445/2002 60 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Hallinnollisen tarkastuksen on oltava perusteellinen, ja siihen on kaikissa aiheellisissa tapauksissa sisällyttävä ristiintarkastukset muun muassa yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tietojen kanssa. Perusteettomien tukimaksujen välttämiseksi tarkastusten on koskettava tukitoimenpiteeseen kuuluvia lohkoja – –.”

135 Yhteenvetokertomuksen 16.3.5 kohdassa komissio toteaa, ettei Helleenien tasavalta suorittanut tietokoneistettuja ristiintarkastuksia yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tietokannan kanssa. Komissio viittaa lisäksi 3.10.2006 päivätyssä kirjeessä esittämään kantaansa, jonka mukaan yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä ei ollut Kreikassa kaikilta osin käytössä komission tutkimuksen kattaman ajanjakson aikana.

136 Kuten edellä 115 kohdassa todetusta ilmenee, on tutkittava, onko Helleenien tasavalta osoittanut, että komission arvioinnit ovat paikkansapitämättömiä.

137 Helleenien tasavalta väittää, että asianomaisen ajanjakson aikana yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä oli täysin käytössä operatiiviselta osaltaan. Helleenien tasavalta vetoaa lisäksi useisiin kahdenvälisissä keskusteluissa esittämiinsä asiakirjoihin, joiden se katsoo osoittavan, että se on suorittanut tietokoneistettuja ristiintarkastuksia. Helleenien tasavalta viittaa lisäksi 9.3.2007 päivättyyn Opekepen (Kreikan ohjaus- ja takaustukien maksu- ja valvontaelin) kirjeeseen, jossa sen mukaan selitetään, miten tietokoneistetut ristiintarkastukset on suoritettu.

138 Aivan aluksi on muistutettava, että – kuten edellä 126–131 kohdassa on jo todettu – kyseisen ajanjakson aikana viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmä ei ollut kaikilta osin asetuksen N:o 3508/92 4 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1593/2000, mukainen. On todettava myös, että asetuksen N:o 3508/92 2 artiklasta, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1593/2000, ilmenee, että viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmä on osa yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää. Kun otetaan huomioon viljelylohkojen tunnistamisessa todetut puutteet, Helleenien tasavalta ei voi väittää, että yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä oli vuonna 2003 kaikilta osin käytössä.

139 Kun olemassa ei ollut tällaisia tehokkaita ja kaikilta osin käytössä olevia järjestelmiä, joita unionin oikeudessa edellytetään ja jotka muodostavat säädettyjen tarkastusten perustavanlaatuisen osan, asetuksen N:o 445/2002 60 artiklassa tarkoitettuja ristiintarkastuksia ei voitu suorittaa asianmukaisesti (ks. vastaavasti edellä 86 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 26.11.2008, 108 kohta ja edellä 100 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 31.3.2011, 65 kohta).

140 Kuten komissio perustellusti korostaa, on lisäksi todettava, että huolimatta Helleenien tasavallan pyrkimyksistä osoittaa, että se on – toisin kuin komissio on todennut – suorittanut tietokoneistettuja ristiintarkastuksia, kyseinen jäsenvaltio itse myöntää kirjelmissään, etteivät tietyt tuottajat tehneet vuoden 2003 osalta sähköistä ilmoitusta vaan jättivät käsin laaditun ilmoituksen, minkä kyseinen jäsenvaltio myös vahvisti istunnossa unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen antamassaan vastauksessa.

141 Tältä osin on todettava, ettei Helleenien tasavalta osoita, että sen kahdenvälisissä keskusteluissa esittämillä todisteilla tai Opekepen 9.3.2007 päivätyllä kirjeellä asetettaisiin kyseenalaiseksi se, etteivät tietyt tuottajat olleet jättäneet asetuksen N:o 3508/82 mukaista sähköistä ilmoitusta.

142 Helleenien tasavalta katsoo, ettei asetuksen N:o 3508/92 mukaisten sähköisten ilmoitusten tekemättä jättäminen vuoden 2003 osalta merkitse sitä, ettei tietokoneistettuja ristiintarkastuksia olisi tehty, ja väittää lisäksi, että komission vuoden 2003 osalta havaitsemat käsin laaditut ilmoitukset vahvistettiin kyseisessä järjestelmässä ja että tietokoneistetut ristiintarkastukset toteutettiin näiden ilmoitusten pohjalta.

143 Helleenien tasavalta ei yhtäältä kuitenkaan perustele väitteitään. Se ei etenkään osoita, että mainittujen tuottajien osalta olisi suoritettu tietokoneistettuja ristiintarkastuksia vuonna 2003. Toisaalta vaikka oletettaisiinkin, että komission vuoden 2003 osalta havaitsemien käsin laadittujen ilmoitusten pohjalta suoritettiin ristiintarkastuksia, tällä seikalla ei voida asettaa kyseenalaiseksi komission arviointia, joka perustuu siihen, ettei yhteisön säännöstössä säädetyn mukaista viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmää ollut perustettu.

144 Kun otetaan huomioon edellä esitetty ja edellä 60 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö, komission väitettä, jonka mukaan sen yksiköt eivät tarkastuksessaan löytäneet mitään todisteita, jotka osoittaisivat ristiintarkastusten suorittamisen, ei voida pitää kantajan väittämän tavoin ”virheellisenä” perusteluna.

145 Tästä seuraa, että on hylättävä Helleenien tasavallan ristiintarkastuksia koskevat argumentit.

– Paikalla tehtävät tarkastukset

146 Helleenien tasavalta esittää kaksi pääasiallista väitettä. Se väittää yhtäältä osoittaneensa, että viljelylohkojen mittaamista koskevat paikalla tehtävät tarkastukset olivat riittäviä ja luotettavia ja että ne täyttivät asetuksen N:o 445/2002 61 artiklan edellytykset. Toisaalta Helleenien tasavalta väittää suorittaneensa paikalla tehtäviä tarkastuksia, jotka koskivat hyvää maatalouskäytäntöä.

147 Asetuksen N:o 445/2002 61 artiklan mukaan ”paikalla tehtävät tarkastukset on suoritettava asetuksen – – N:o 2419/2001 III osaston mukaisesti”. Viimeksi mainitun asetuksen 15 artiklan mukaan hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tehokkaasti tukien myöntämisedellytysten noudattaminen.

148 Juuri hyvää maatalouskäytäntöä koskevien tarkastusten osalta asetuksen N:o 445/2002 61 artiklan kolmannesta kohdasta ilmenee, että tuensaajan kaikki sitoumukset ja velvoitteet, jotka on tarkastuskäynnin aikana mahdollista tarkastaa, on tarkastettava. Asetuksen N:o 2419/2001 22 artiklan 2 kohdassa säädetään, että myös hyvä maatalouskäytäntö kuuluu pinta-alojen määrittämisessä huomioon otettaviin seikkoihin (ks. vastaavasti edellä 86 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 26.11.2008, 119 kohta).

149 Komission 3.10.2006 päivätystä kirjeestä, johon viitataan yhteenvetokertomuksen 16.3.5 kohdassa, jossa esitetään komission lopullinen kanta, käy ilmi, etteivät paikalla tehtävät tarkastukset olleet asetuksen N:o 445/2002 61 artiklassa tarkoitetulla tavalla perusteellisia yhtäältä sen vuoksi, että niihin ei

sisältynyt viljelylohkojen mittaamista asetuksen N:o 3508/92 mukaisesti, ja toisaalta sen vuoksi, ettei ollut todisteita siitä, että hyvän maatalouskäytännön noudattamista koskevilta osin oli suoritettu paikalla tehtäviä tarkastuksia.

150 Riitauttaakseen komission arvioinnin paikalla tehtävistä viljelylohkojen mittaamista koskevista tarkastuksista Helleenien tasavalta ainoastaan väittää, että ”kansalliset tarkastajat tarkastivat ja mittasivat” kyseiset lohkot, mitä komission yksiköt eivät ole voineet tarkistaa, koska ne eivät kyseisen jäsenvaltion mukaan itse ole suorittaneet näiden lohkojen mittauksia. Näillä väitteillä, joita ei ole perusteltu mitenkään, ei voida asettaa kyseenalaisiksi komission toteamuksia.

151 Tältä osin on syytä huomata, että komission 4.7.2005 päivätystä kirjeestä, johon komission 3.10.2006 päivätyssä kirjeessä viitataan, käy ilmi, että ”viljelylohkojen mittaamisen osalta ei ole riittäviä todisteita, jotta voitaisiin osoittaa, missä määrin kyseinen lohko on todella mitattu uudelleen vai onko lohkoa vain tarkasteltu silmämääräisesti”. Helleenien tasavalta ei kuitenkaan ole saattanut kyseenalaiseksi tätä toteamusta.

152 Ei myöskään voida hyväksyä Helleenien tasavallan väitettä siitä, että kahdenvälisissä keskusteluissa esitetyissä tarkastuskertomuksissa vedotaan viljelylohkojen mittaamista ja hyvän maatalouskäytännön noudattamista koskeviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Tarkastuskertomukset koskevat ainoastaan Magnisian lääniä, mitä Helleenien tasavalta ei kiistä. Vaikka oletettaisiinkin, että nämä tarkastuskertomukset osoittavat, että hyvän maatalouskäytännön noudattamista koskevia tarkastuksia on suoritettu, on katsottava – kuten komissio perustellusti toteaa –, etteivät ne sinällään riitä osoittamaan, että komission toteamus, joka koskee aluetta, joka on pinta-alaltaan mainittua yksittäistä lääniä suurempi, oli paikkansapitämätön. Jäsenvaltion tehtävänä on nimittäin osoittaa konkreettisesti, ettei tarkastamattomien alueiden valvontajärjestelmissä ollut samoja puutteita kuin ne, jotka komissio oli todennut tarkastetuilla alueilla (ks. vastaavasti asia C-344/01, Saksa v. komissio, tuomio 4.3.2004, Kok., s. I-2081, 64 ja 65 kohta).

153 Lopuksi on todettava, ettei Helleenien tasavallan väite siitä, että vuonna 2000 annetussa ministeriön asetuksessa säädetään velvollisuudesta noudattaa hyvää maatalouskäytäntöä, riitä osoittamaan, että Helleenien tasavalta olisi paikalla tehtävissä tarkastuksissa todella valvonut hyvää maatalouskäytäntöä (ks. vastaavasti edellä 86 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 26.11.2008, 120 kohta).

154 Helleenien tasavallan paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat perustelut on siis hylättävä.

– Tarkastuskertomukset

155 Helleenien tasavalta väittää lähinnä, että se, ettei Larisan lääniä koskevissa tarkastuskertomuksissa mainita eroavaisuuksia yhtäältä ilmoitettujen pinta-alojen tai eläinten ja toisaalta mitattujen pinta-alojen tai laskettujen eläinten välillä ja että tarkastajat eivät ole esittäneet erityisiä huomautuksia, ei merkitse unionin oikeuden rikkomista eikä rahoituskorjauksen määrääminen ole sen perusteella perusteltua.

156 Asetuksen N:o 2419/2001, johon asetuksen N:o 445/2002 61 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä viitataan, 20 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan jokaisesta paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jonka perusteella on mahdollista tutkia tehtyihin tarkastuksiin liittyviä tietoja, joihin lukeutuvat myös ”tarkastetut ja mitatut viljelylohkot, mittaustulokset mitattua viljelylohkoa kohden ja käytetyt mittausmenetelmät”.

157 Komission 3.10.2006 päivätyn kirjeen, johon viitataan yhteenvetokertomuksen 16.3.5 kohdassa, jossa esitetään komission lopullinen kanta, mukaan tarkastuskertomukset ”eivät olleet yksityiskohtaisia” asetuksen N:o 2419/2001 20 artiklassa, jossa edellä todetun tavoin velvoitetaan mainitsemaan viljelylohkojen mittaustulokset, edellytetyllä tavalla.

158 Komission 3.10.2006 päivätyssä kirjeessä viitataan lisäksi komission 4.7.2005 päivätyn kirjeen 3.3 kohtaan, jossa todetaan seuraavaa:

”– – tutkitut kertomukset eivät olleet riittävästi perusteltuja eikä niissä mainittu selvästi, millaisia tarkastuksia paikalla tehtävien tarkastusten yhteydessä oli tosiasiassa suoritettu. Yhdessäkään kertomuksessa ei todettu ristiriitoja ilmoitetun pinta-alan ja määritetyn pinta-alan tai tarkastuksen yhteydessä laskettujen eläinten lukumäärän välillä. Tämä herättää epäilyjä kertomuksissa esitettyjen tietojen tarkkuudesta ja todenperäisyydestä.

Viljelylohkojen mittaamisen osalta ei ole riittäviä todisteita, jotta voitaisiin osoittaa, missä määrin kyseinen lohko on todella mitattu uudelleen vai onko lohkoa vain tarkasteltu silmämääräisesti. Kuten erityisesti tarkastetuissa asiakirjoissa on todettu, tarkastuskertomuksen osiota, joka oli tarkoitettu täytettäväksi ja joka koski käytettyyn mittausmenetelmään tai mitattujen viljelylohkojen lukumäärään liittyviä todisteita, ei ollut säännönmukaisesti täytetty. Lisäksi tarkastuskertomukset eivät yleisemminkään sisältäneet tarkastajien tarkastusten yhteydessä esittämiä erityisiä huomautuksia – –”

159 Helleenien tasavalta ei kuitenkaan esitä mitään todisteita, jotka saattaisivat komission toteamusten paikkansapitävyyden kyseenalaiseksi.

160 Helleenien tasavallan väitettä siitä, että kahdenvälisissä keskusteluissa esitetyissä tarkastuskertomuksissa vedotaan viljelylohkojen mittaamiseen, ei voida hyväksyä. Kuten edellä 152 kohdassa on jo todettu ja kuten komissio perustellusti väittää, mainituilla tarkastuskertomuksilla, jotka koskevat ainoastaan Magnisian lääniä, ei voida asettaa kyseenalaiseksi komission toteamusta, joka koskee laajempaa aluetta.

161 On myös todettava, että toisin kuin Helleenien tasavalta väittää, asiakirja-aineistosta ei ilmene, että komission yksiköt olisivat myöntäneet Larisan lääniä koskevien tarkastuskertomusten sisällön olleen yksittäistapaus. Kahdenvälisten keskustelujen pöytäkirjan 3.3 kohdassa ainoastaan todetaan, että komission yksiköt ”pitäytyvät kannassaan, jonka mukaan Larisan lääniin tehdyn tarkastuskäynnin aikana tarkastetut tarkastuskertomukset olivat riittämättömiä”.

162 Lopuksi on todettava, että ministeriön asetukset ja suuntaviivat, joihin Helleenien tasavalta vetoaa, eivät sellaisinaan riitä osoittamaan, että tarkastuskertomukset on todella laadittu asetuksen N:o 2419/2001 20 artiklan mukaisesti (ks. vastaavasti edellä 86 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 26.11.2008, 120 kohta).

163 Tästä seuraa, että on hylättävä Helleenien tasavallan tarkastuskertomuksia koskevat perustelut.

– Tuensaajien kaikkia sitoumuksia ja velvoitteita koskevat tarkastukset

164 Helleenien tasavalta väittää ensinnäkin, ettei unionin oikeutta rikota sillä, ettei kaikissa tapauksissa suoriteta paikan päällä tehtävää tarkastusta kaikista tuensaajan sitoumuksista ja velvoitteista. Helleenien tasavalta väittää myös, että komission määräämä rahoituskorjaus perustuu ainoastaan yksittäistapaukseen, jossa tuensaajan kaikkia sitoumuksia ja velvoitteita ei ollut tarkastettu.

165 Asetuksen N:o 445/2002 61 artiklan kolmannen kohdan mukaan ”tuensaajan kaikki sitoumukset ja velvoitteet, jotka on tarkastuskäynnin aikana mahdollista tarkastaa, on tarkastettava”.

166 Komission 3.10.2006 päivätyssä kirjeessä, johon viitataan yhteenvetokertomuksen 16.3.5 kohdassa, jossa esitetään komission lopullinen kanta, todetaan, että ”tarkastukset ovat olleet riittämättömiä siltä osin kuin ne koskevat (maaseudun kehittämistä koskevien toimenpiteiden osalta) tuensaajien kaikkia sitoumuksia, jotka on tarkastuskäynnin aikana mahdollista tarkastaa asetuksen N:o 445/2002 61 artiklassa säädetyn mukaisesti”.

167 Komission 3.10.2006 päivätyssä kirjeessä viitataan lisäksi komission 4.7.2005 päivätyn kirjeen 3.2 kohtaan, jossa todetaan seuraavaa:

”Kuten asetuksen N:o 817/2004 69 artiklan kolmannessa kohdassa säädetään, paikan päällä tehtävässä tarkastuksessa on tarkastettava tuensaajan kaikki maaseudun kehittämistä koskevat sitoumukset ja velvoitteet, jotka on mahdollista tarkastaa tarkastuskäynnin aikana. Jäsenvaltiot voivat säätää tältä osin, että kun tuensaaja on valittu tarkastettavaksi maaseudun kehittämistä koskevan toimenpiteen yhteydessä, tuensaaja tarkastetaan tämän toimenpiteen perusteella ja kaikkien muiden sellaisten toimenpiteiden perusteella, joiden tarkastaminen edellyttää samankaltaista asiantuntemusta.

Kyseisen asiakirja-aineiston tarkastuksen yhteydessä kuitenkin ilmeni tapaus, jossa tuensaaja, jolle oli myönnetty tukea kahdesta eri maatalouden ympäristöohjelman toimenpiteen osasta, oli valittu paikalla tehtävän tarkastuksen kohteeksi tarkastuskäynnin yhteydessä toista toimenpiteen osaa koskevilta osin mutta ei toisen toimenpiteen osan osalta.

Kun Kreikan viranomaisille esitettiin tiedusteluja tältä osin, ne myönsivät, että paikalla tehtävät tarkastukset olivat kohdistuneet ainoastaan siihen toimenpiteen osaan liittyviin sitoumuksiin, jonka osalta tuensaaja oli valittu tarkastettavaksi, eikä tarkastuksia ollut ulotettu koskemaan muita sellaisia mahdollisia samaan maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteeseen liittyviä toimia, joista viljelijä oli hyötynyt.”

168 Riitauttaakseen komission 4.7.2005 päivätyn kirjeen 3.2 kohdassa esitetyn arvioinnin Helleenien tasavalta väittää ainoastaan, että sovellettu rahoituskorjaus perustuu ainoastaan yhteen yksittäistapaukseen, jossa tuensaajan kaikkia sitoumuksia ja velvoitteita ei ollut tarkastettu. Väittäessään näin Helleenien tasavalta ei kumoa komission väitteitä mainittua tuensaajaa koskevilta osin.

169 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä kuitenkin seuraa, että jollei jäsenvaltio pysty osoittamaan komission päätelmiä paikkansapitämättömiksi, päätelmät saattavat antaa aiheen perusteltuihin epäilyksiin siitä, onko valvonta- ja tarkastustoimista muodostuvaa asianmukaista ja tehokasta kokonaisuutta otettu käyttöön (asia C-253/97, Italia v. komissio, tuomio 28.10.1999, Kok., s. I-7529, 7 kohta ja edellä 48 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 24.2.2005, 35 kohta). Tästä seuraa, että kun sattumanvaraisesti suoritetuissa tarkastuksissa havaitaan virhe ja kun otetaan huomioon edellä mainittu oikeuskäytäntö, komissio ei voi sulkea pois sitä, että havaittu sääntöjenvastaisuus olisi yleisempi.

170 Helleenien tasavallan argumentista, jonka mukaan komissio ei osoita, että kyseistä tuensaajaa koskevilta osin oli mahdollista toteuttaa samanaikaisesti kaikkia tämän sitoumuksia ja velvoitteita koskeva tarkastus, on muistutettava, että edellä 115 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan on asianomaisen jäsenvaltion tehtävänä esittää tällainen näyttö. Helleenien tasavalta ei kuitenkaan osoita, että mainitun tarkastuksen suorittaminen olisi ollut mahdotonta. Helleenien tasavalta ainoastaan väittää – väitteitään tukevia todisteita esittämättä –, että 15.4.2003, jolloin ”vehnän luomuviljelyä” koskevaan toimenpiteeseen liittyvien velvoitteiden noudattamista koskeva paikalla tehtävä tarkastus suoritettiin, se ei voinut tarkastaa, oliko kaikkia ”nitraattien aiheuttamaan pilaantumiseen” ”puuvillaa” koskevilta osin liittyvää toimenpidettä koskevia kaikkia sitoumuksia ja velvoitteita noudatettu, koska puuvillan kylvö oli tällöin meneillään. Nämä Helleenien tasavallan perustelut poikkeavat sen istunnossa esittämistä perusteluista, joiden mukaan tällaisten tarkastusten toteuttamiseksi oli välttämätöntä turvautua puuvilla-alaan, vesien pilaantumiseen ja maatalouden ympäristöohjelmiin erikoistuneiden asiantuntijoiden apuun.

171 Tästä seuraa, että on hylättävä Helleenien tasavallan esittämät perustelut, jotka koskevat tuensaajien kaikkia sitoumuksia ja velvoitteita koskevia tarkastuksia, ja näin ollen tämän kanneperusteen ensimmäinen osa.

Suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen perustuva toinen osa

172 Helleenien tasavalta väittää, että riidanalainen päätös on kumottava, koska sillä loukataan suhteellisuusperiaatetta. Ellei päätöstä kuitenkaan kumota, rahoituskorjauksen määrittämisessä on sen mukaan otettava huomioon ainoastaan Larisan läänin tapaus, maatalouden ympäristöohjelmia koskeva toimenpide ja 3.10.2004 jälkeen toteutetut menot.

173 Edellä 72 kohdassa mainitusta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että mikäli komissio päättää olla epäämättä menojen rahoitusta kokonaisuudessaan ja yrittää sen sijaan saada aikaan sääntöjä, joiden tarkoituksena on erotella valvonnan eriasteisista puutteista EMOTR:lle aiheutuvien riskien eri tasot, jäsenvaltion on osoitettava, että nämä kriteerit ovat mielivaltaisia ja kohtuuttomia.

174 Asiakirjassa nro VI/5330/97 todetaan yhtäältä, että ”kun yksi tai useampi olennainen tarkastus on jäänyt suorittamatta tai ne on suoritettu niin puutteellisesti tai niin harvoin, että niiden perusteella ei voida määritellä hakemuksen tukikelpoisuutta tai ehkäistä sääntöjenvastaisuuksia, on perusteltua soveltaa 10 prosentin korjausta, koska on mahdollista todeta perustellusti, että EMOTR:oon kohdistuva merkittävien tappioiden riski oli suuri” , ja toisaalta, että ”kun kaikki olennaiset tarkastukset on suoritettu, mutta ei lukumäärän, toistuvuuden tai perusteellisuuden osalta asetuksissa edellytetyllä tavalla, on perusteltua soveltaa 5 prosentin korjausta”.

175 Komissio perusteli varainhoitovuosia 2003 ja 2004 koskevia viiden prosentin rahoituskorjauksia, joita sovellettiin maaseudun kehittämistä koskeviin liitännäistoimenpiteisiin, edellä 116 kohdassa mainittujen olennaisten tarkastusten yhteydessä havaituilla puutteilla.

176 Kolmannen kanneperusteen ensimmäisen osan, joka koskee maaseudun kehittämistä koskevien liitännäistoimenpiteiden alalla toteutettuihin menoihin varainhoitovuosien 2003 ja 2004 osalta sovellettua rahoituskorjausta, tarkastelusta (ks. edellä 117–171 kohta) ilmenee, ettei Helleenien tasavalta kyennyt osoittamaan, että komission toteamukset olivat paikkansapitämättömiä. Kun otetaan huomioon edellä 173–175 kohdassa esitetty, komission päätöstä soveltaa viiden prosentin korjausta ei näin ollen voida pitää suhteellisuusperiaatteen vastaisena. Lisäksi on tältä osin todettava, että oikeuskäytännössä on jo todettu, ettei viiden prosentin korjauskertoimen soveltamista luotettavan viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän puuttumisen perusteella voida pitää suhteellisuusperiaatteen vastaisena (ks. vastaavasti edellä 48 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 24.2.2005, 100 kohta; edellä 122 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 17.3.2005, 64 kohta ja edellä 122 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 12.9.2007, 78 kohta).

177 On todettava lisäksi, ettei Helleenien tasavalta esitä sellaisia seikkoja, joiden perusteella voitaisiin katsoa, ettei komissio voinut todeta EMOTR:oon kohdistuvan tappioriskin olevan merkittävä. Helleenien tasavalta väittää ainoastaan, että mikäli kyseistä rahoituskorjausta ei pidetä kohtuuttomana, siinä on otettava huomioon ainoastaan Larisan läänin tapaus, maatalouden ympäristöohjelmaa koskeva toimenpide ja 3.10.2004 jälkeen toteutetut menot.

178 Kuten edellä 160–161 kohdassa esitetystä ilmenee, Larisan läänissä suoritettujen tarkastusten puutteet eivät kuitenkaan sulje pois sitä mahdollisuutta, että puutteet koskevat myös muita läänejä. Komission 3.10.2006 päivätystä kirjeestä, johon viitataan yhteenvetokertomuksen 16.3.5 kohdassa, lisäksi ilmenee, etteivät viljelylohkojen tunnistamiseen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa tehtäviin ristiintarkastuksiin liittyvät puutteet koskeneet ainoastaan ”maatalouden ympäristöohjelmaan” liittyvää toimenpidettä vaan myös ”maatalousmaan metsittämiseen” liittyvää toimenpidettä. Edellä 117–145 kohdassa todetusta kuitenkin seuraa, ettei komissio tehnyt tosiseikkoja koskevia virheitä todetessaan nämä puutteet. Lisäksi kuten edellä 99–101 kohdassa on todettu, 24 kuukauden aikaa laskettaessa lähtökohtana ei ole pidetty komission 3.10.2006 päivättyä kirjettä, jossa arvioidaan menoja, vaan komission 4.7.2005 päivättyä kirjettä, jolla tarkastusten tulokset annettiin Helleenien tasavallalle

tiedoksi. Helleenien tasavalta ei näin ollen voi väittää, että viiden prosentin korjauksen pitäisi koskea ainoastaan Larisan läänin osalta todettuja puutteita, ainoastaan maatalouden ympäristöohjelmaa koskevaa toimenpidettä ja ainoastaan 3.10.2004 jälkeen toteutettuja menoja.

179 Tästä seuraa, että toinen osa ja siten koko kanneperuste on hylättävä.

3. *Rahoituskorjaus, jota sovelletaan tilintarkastuksen alalla varainhoitovuoden 2004 osalta*

180 Helleenien tasavalta vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu lain ja asiakirjaan nro VI/5330/97 sisältyvien suuntaviivojen rikkomiseen, tosiseikkojen koskeviin virheisiin, perustelujen puuttumiseen sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen.

181 Helleenien tasavalta väittää tämän kanneperusteen yhteydessä lähinnä, että maksujen viivästymiset olivat perusteltuja ja että niiden tarkoituksena oli ainoastaan yhteisön taloudellisten etujen suojeleminen. Helleenien tasavalta päättelee tästä, että sovellettu korjaus oli selvästi suurempi kuin EMOTR:lle aiheutuneeksi väitetty tappio.

182 Jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettujen menojen kuukausittaisesta kirjanpidosta 16.2.1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 296/96 (EYVL L 39, s. 5) 4 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 1.8.2011 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1577/2001 (EYVL L 209, s. 12), säädetään seuraavaa:

”Kaikki edellä mainittujen edellytysten ja määräaikojen ulkopuolella maksetut menot kirjataan rajatusti seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) neljään prosenttiin asti edellytyksien ja määräaikojen mukaisesti maksetuista menoista ei kirjata mitään vähennystä, koska myöhästyneiden kuukausien lukumäärällä ei ole mitään merkitystä;

b) kun neljän prosentin marginaali on käytetty, kaikista lisämenoista, jotka ovat myöhästyneet:

— kuukauden, vähennetään 10 prosenttia,

— kaksi kuukautta, vähennetään 25 prosenttia,

— kolme kuukautta, vähennetään 45 prosenttia,

— neljä kuukautta, vähennetään 70 prosenttia,

— viisi kuukautta tai sitä enemmän, vähennetään 100 prosenttia.

Jos hallinnollisia erityisiä edellytyksiä silti esiintyy eräiden toimenpiteiden yhteydessä tai jos jäsenvaltiot antavat asialliset perustelut, komissio voi soveltaa poikkeavaa porrastusta ja/tai pienempiä prosenttilukuja tai prosenttilukua nolla.

Tässä artiklassa tarkoitetut vähentämiset suoritetaan asetuksen (EY) N:o 2040/2000 14 artiklassa määrättyjä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.”

183 Oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta on poikkeussäännös, minkä vuoksi sitä on tulkittava suppeasti (edellä 122 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 12.9.2007, 115 kohta).

184 Lisäksi EMOTR:n vastattavaksi kuuluvat rahoitusmenot on laskettava siten, että oletetaan, että sovellettavan maatalouslainsäädännön mukaisia määräaikoja on noudatettu. Tästä seuraa, että kun kansalliset viranomaiset maksavat tukia määräajan päätyttyä, ne siirtävät EMOTR:n vastattavaksi – kuten asetuksen N:o 296/96 johdanto-osan neljäs perustelukappalekin osoittaa – menoja, jotka ovat sääntöjenvastaisia ja joiden osalta tukea ei näin ollen voida myöntää (ks. vastaavasti edellä 169 kohdassa mainittu asia Italia v. komissio, tuomio 28.10.1999, 126 kohta). Näin ollen jäsenvaltion on järjestettävä valvontajärjestelmänsä siten, että se ottaa huomioon tukien maksamiselle asetetun määräajan (ks. vastaavasti edellä 122 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 12.9.2007, 116 kohta).

185 Yhteenvetokertomuksen 17.1.5 kohdan, jossa esitetään komission lopullinen kanta, mukaan rahoituskorjaukset määrättiin 5 279 881,28 euron määräisinä viivästyneiden maksujen vuoksi.

186 Helleenien tasavallan tehtävänä on osoittaa, että asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan edellytykset täyttyvät, eli todistaa, että eräiden toimenpiteiden yhteydessä esiintyy hallinnollisia erityisiä edellytyksiä, tai antaa asialliset perustelut. Helleenien tasavallan on erityisesti osoitettava, etteivät viivästykset ole ylittäneet kohtuullisia rajoja (ks. vastaavasti asia C-331/00, Kreikka v. komissio, tuomio 18.9.2003, Kok., s. I-9085, 117 kohta ja edellä 39 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 372 kohta).

187 Aluksi on todettava, ettei Helleenien tasavalta kiistä maksujen viivästymisiä. Se arvostelee sitä vastoin sovellettua rahoituskorjausta sillä perusteella, että kyseiset viivästymiset johtuivat sen mukaan tarpeesta korjata tiettyjä virheitä tuottajien jättämissä hakemuksissa tarvittaessa toteuttamalla lisätarkastuksia.

188 Kuten komissio huomauttaa, on aluksi syytä todeta, ettei Helleenien tasavalta vetoa ”hallinnollisiin erityisiin edellytyksiin”, joista maksujen viivästyminen olisi johtunut.

189 Asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdassa mainitaan ”hallinnollisten erityisten edellytysten” lisäksi ”jäsenvaltioiden antamat asialliset perustelut”.

190 On kuitenkin todettava, ettei Helleenien tasavalta ole esittänyt todisteita siitä, että tuottajat olisivat ilmoittaneet hakemuksissaan yhteystietonsa tosiaankin virheellisesti, eikä ole tarpeen tutkia, voidaanko tarvetta korjata tuottajien hakemusten sisältämiä virheitä pitää asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina ”asiallisina perusteluina” maksujen viivästymisille. Tältä osin on todettava, että 12.1.2006 käytyjen kahdenvälisten keskustelujen pöytäkirjan mukaan komissio kehotti Kreikan viranomaisia ”esittämään todisteet viivästymisen syiden todenperäisyydestä”. Vaikka Helleenien tasavalta perustelee 2.6.2006 päivätyssä kirjeessään väitettään, on huomattava, ettei se kuitenkaan esitä todisteita, jotka vahvistaisivat maksujen viivästymisen väitettyjen syiden todenperäisyyden.

191 Vaikka oletettaisiinkin, että tuottajien hakemukset todella sisälsivät virheitä, Helleenien tasavalta ei missään tapauksessa näytä toteen tarvetta lisätarkastuksiin, joiden keston perusteella maksujen viivästymiset olisivat perusteltuja (ks. vastaavasti edellä 39 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 11.6.2009, 375 kohta). Tältä osin on huomattava, että asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdan mukaisella neljän prosentin marginaalilla on tarkoitus nimenomaan antaa jäsenvaltioille mahdollisuus suorittaa lisätarkastuksia ilman, että viivästymiskuukausien lukumäärä vaikuttaa maksuihin, jotka eivät ylitä tätä kynnysarvoa (edellä 122 kohdassa mainittu asia Kreikka v. komissio, tuomio 12.9.2007, 116 kohta).

192 On lisäksi hylättävä Helleenien tasavallan väite, jonka mukaan riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu siltä osin kuin komissio ei selittänyt, miksei syitä, joihin maksujen viivästymisen perustelemiseksi vedottiin, otettu huomioon.

193 On näet todettava, että sen johdosta, että komissio kehotti Kreikan viranomaisia esittämään todisteet viivästymisen syiden todenperäisyydestä, Opekepe muistutti 2.5.2006 päivätyssä kirjeessään maksujen viivästymisen syistä ja esitti tarkentavan taulukon virheistä, joita tuottajat olivat tehneet hakemuksissaan varainhoitovuosien 2002 ja 2003 osalta, mutta ei kuitenkaan esittänyt todisteita näistä virheistä konkreettisten tosiseikkojen avulla. Komissio toteaa 20.8.2007 päivätyssä kirjeessään, ettei Kreikan viranomaisten esittämiä argumentteja voida hyväksyä, kun otetaan huomioon, että ”mitään hallinnollisia erityisiä edellytyksiä ei esiintynyt eikä [Helleenien tasavalta] antanut mitään asiallisia perusteluja” ja että hallinnolliset vaikeudet mahtuvat asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdassa säädetyn neljän prosentin varauksen piiriin.

194 Edellä 60 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan Helleenien tasavalta ei näin ollen voi vedota perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin ja katsoa, ettei se ollut saanut riittävästi tietoja syistä, joiden vuoksi komissio ei ottanut huomioon seikkoja, jotka Helleenien tasavalta esitti 2.5.2006 päivätyssä kirjeessä niiden syiden tueksi, joista maksujen viivästymiset sen mukaan johtuivat. On myös huomattava, että kantaja on voinut puolustaa oikeuksiaan, koska se nimenomaisesti riitautti kannekirjelmässään ilmaisun ”hallinnolliset vaikeudet”, jota komissio käytti luonnehtiessaan syitä, joista maksujen viivästymiset johtuivat.

195 Helleenien tasavallan väitteestä, jonka mukaan sovellettu korjaus on selvästi suurempi kuin EMOTR:lle aiheutuneeksi väitetty tappio, on muistutettava, että asiassa on riidatonta, että maksuja viivästyi.

196 Vaikka komission on oikeuskäytännön mukaan näytettävä toteen yhteisön sääntöjen rikkominen, sen jälkeen kun tämä rikkominen on osoitettu, jäsenvaltion on tarvittaessa osoitettava, että komissio on tehnyt virheen määrittäessään, mitä rahoitusseurauksia rikkomisella on (asia C-153/01, Espanja v. komissio, tuomio 7.10.2004, Kok., s. I-9009, 67 kohta).

197 Nyt käsiteltävässä asiassa Helleenien tasavalta on ainoastaan perustellut maksujen viivästymisiä riitauttamatta kuitenkaan rahoitusseurauksia, jotka komissio on määrännyt erityisesti edellä 182 kohdassa mainittujen asetuksen N:o 296/96 4 artiklan 2 kohdan säännösten perusteella. Helleenien tasavalta ei näin ollen voi väittää, että kyseinen rahoituskorjaus on kohtuuton.

198 Lopuksi on todettava, että Helleenien tasavalta esitti kirjelmissään ja istunnossa, että komission pitäisi maksaa sille takaisin 20 006,27 euron määrä, joka vastaa ennakkojen yhteydessä jo tehtyjen vähennysten – joiden määrä on arviolta 5 299 887,55 euroa – ja komission soveltaman yhteensä 5 279 881,28 euron määräisen korjauksen välistä erotusta. On kuitenkin huomattava, että riidanalaisessa päätöksessä otetaan huomioon tämä erotus, joka on kirjattu päätöksen liitteenä olevan taulukon sarakkeeseen, jonka otsikkona on ”Rahoitusvaikutukset”.

199 Tämä merkitsee sitä, että tämä kanneperuste ja näin ollen myös kanne kokonaisuudessaan on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

200 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Helleenien tasavalta on hävinnyt asian, se velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä heinäkuuta 2012.

Allekirjoitukset